

Dagelijks leven met God

TEUS VAN TUIL

Dagelijks leven met God

Eerste druk © 2016 Teus van Tuil

Foto cover: © Waddell Images - Fotolia.com

ISBN: 978-94-022-2679-9

TEUS VAN TUIL

Dagelijks
leven met
God

*Met dank aan de Heere Jezus, want uit Hem,
door Hem en met Hem ontstaan alle dingen.
Alle glorie aan Hem.*

Op de voorkant:

Het beeld van God:
de zon als God,
het licht als de Heere Jezus,
de warmte als de Heilige Geest.

Inhoudsopgave

Voorwoord	7
Gods liefde	9
In dienst van God	24
De Heilige Geest	37
Sport	47
Zingen en muziek	51
Onze verantwoordelijkheid	57
Geloven	67
Wat wil God van ons?	72
Wat mogen we van God verwachten?	77
Aanvechtingen door satan	80
God werkt naar onze wil	86
Bidden, danken en aanbidden	88
Leven in vrijheid	100
Hoe weten we dat God iets van ons wil?	103
Wandelen met God	106
Een nabijer leven	111
Onze hemelse Vader	118
Om over na te denken	121
Geborgen in Jezus Christus	122
De komst van Jezus Christus	128
Nawoord	131

De opbrengst van het boek gaat naar de behoeftigen in Israël.

Voorwoord

Ik ben in 1958 geboren en sinds 2011 mag ik door de genade, trouw en liefde van God, een deelgenoot van Zijn Koninkrijk zijn. Ik mag een deelgenoot zijn, door de gave van Zijn Zoon Jezus Christus, door Zijn verworven heil en door Zijn bloed aan het kruis.

Toen God net in mijn leven was, was Habakuk mijn grote voorbeeld in het leven tegenover God.

Die nabijheid van God en dat vertrouwen op Hem wilde ik ook. Ook al zit alles tegen en dan toch het vertrouwen hebben dat dat de relatie met Hem niet beïnvloedt. Dat is mijn dagelijks gebed en ik mag zeggen dat God me geweldig bedeeft.

Mijn grootste verwachting is de komst van de Heere Jezus: Zijn verschijning op de wolken bij het horen van de bas. Door Gods liefde en de vervulling van de Heilige Geest is mijn verlangen naar iets nog nooit zo groot geweest, als het verlangen mijn Heiland in de lucht te ontmoeten. Laten we Hem bidden om te komen, ja laten we Hem vurig de hemel uit bidden: 'Kom, Heere Jezus, kom!'

Dit boek is ontstaan doordat voor mij het begrijpen van anderen, en anderen van mij, steeds moeilijker werd.

Bepaalde gedachten van christenen kon ik moeilijk of niet plaatsen en als ik daarover probeerde te spreken, werd ik vaak niet begrepen.

Ik bracht dit regelmatig bij God, maar kreeg er lange tijd geen antwoord op.

Ook bracht ik met grote regelmaat bij God of ik iets voor Hem mocht doen. Iets tot Zijn eer.

Elke avond voor het slapen vraag ik God of ik met Hem wakker mag worden. Wakker worden met een tekst, een

lied, of zomaar woorden van Hemzelf. En dat gebeurt bijna iedere morgen.

Op een morgen kreeg ik antwoord op alledrie de vragen. God zei tegen me: “Ga maar schrijven.”

In eerste instantie was ik verbijsterd; ik ben geen lezer, laat staan een schrijver. Ik zei tegen God: “Vader, U weet het: ik ben geen schrijver, maar als U wilt dat ik het doe, dan weet ik ook dat U me helpt. Dus dan ga ik schrijven. En als U wilt dat het boek uitgegeven wordt, is de opbrengst voor Israël.” Hiermee liet God me merken dat het Hem behaagt en dat Hij me een antwoord gaf. Hij tilde me naar een hoger niveau, omarmde me en vulde me met Zijn liefde, door de kracht van de Heilige Geest.

Dit boek gaat over de kwaliteit van het dagelijkse leven met God. Het is geen leidraad, want God heeft voor ieder mens een eigen bedeling.

De voorbeelden zijn persoonlijk, maar geven wel aan hoe en waardoor God kan en wil werken. En wat wij van Hem, volgens Zijn Woord, mogen verwachten

God mag natuurlijk alles van ons verwachten wat Hij wil. Hij heeft daar recht op. We hebben zo'n Rechtvaardige God, dat Hij nooit iets van ons wil wat we niet kunnen. Soms lijkt het voor ons dat we iets niet kunnen. Maar als God iets van ons wil, zorgt Hij ook dat we het kunnen. Zo is dit boek ook ontstaan.

Ik vraag je dit boek zonder vooroordeel te lezen. Ziende op Jezus Christus en de dingen die van boven zijn, zodat je een wijs hart krijgt.

Gods Zegen,
Teus van Tuil, Veenendaal, mei 2016

Gods liefde

Zonder Zijn liefde zou ik niet kunnen schrijven, en zou jij niet kunnen lezen. We zouden ons leven al geruïneerd hebben. Door de liefde van God bestaat deze wereld nog. Ongelovigen (daarmee bedoel ik mensen die niet de zekerheid hebben dat de Heere Jezus, door de liefde en de genade van God, hun Heiland en Verlosser is) hebben ook een leven door de liefde van God.

Toen God de mens maakte, heeft Hij hem gemaakt uit het stof van de aarde.

Genesis 2:7:

Toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.

God heeft Zich gebukt om het stof van de aarde te pakken. De allerhoogste Koning van hemel en aarde heeft Zich gebukt voor ons, om een onderdeel van Zijn plan te zijn, om ons te kunnen maken naar Zijn evenbeeld. Dat betekent dat Hij ons met goede eigenschappen heeft gemaakt. Dat is wat!

God heeft Zijn heilige adem in ons geblazen. Zijn adem, die de geest bevat, die we vanaf de geboorte hebben. Die geest dient vermengd te worden met de Heilige Geest. Daardoor kunnen we aan het doel beantwoorden waarvoor God ons gemaakt heeft, voor de eeuwigheid.

Alle emoties en onze vrije wil gaf God, omdat Hij ons zo liefheeft. Zijn liefde voor ons was er al voordat wij er waren.

God heeft ons naar Zijn evenbeeld geschapen. We waren een beeld van Hem en we waren zeer goed gemaakt.

Toen God de mens gemaakt had, was hij zonder zonden. Alles wat Adam en Eva waren, en wat in hen was, was van, door en voor God.

Toen ze samen mochten leven in de liefde van God, kwam de verleiding. Deze verleiding was satan. De verleiding was zo sterk, de macht van satan was zo groot, dat Adam en Eva er onder bezweken en eraan toegaven, terwijl God hun het vermogen gegeven had om het te weerstaan. Hun leven was uit God en daar leefden ze ook naar. Maar na de komst van satan gaven zij gehoor aan hem. Dat was hun keuze voor satan.

Adam werd ook verleid door satan, via Eva. Hij gaf zelfs God de schuld dat hij van de boom gegeten had, maar hij luisterde naar satan.

Genesis 3:12:

Toen zei Adam: De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb ervan gegeten.

Satan gebruikte Eva om Adam te verleiden. Adam gehoorzaamde weliswaar Eva, maar het kwaad kwam van satan. Adam gehoorzaamde satan, door hem is de wereld vervloekt. Eva gaf de slang de schuld.

Genesis. 3: 13:

En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei: De slang heeft mij bedrogen en ik heb ervan gegeten.

In het laatste gedeelte bekent ze schuld: 'Ik heb ervan gegeten.' Daar gaat het om, daar ligt onze fout. We hebben beantwoord aan de verleiding van satan.

Hiermee wil ik weergeven dat alles van deze wereld van God komt, of van satan.

Nu gaat het erom naar wie we luisteren. Deze verantwoording ligt bij ons. We kunnen niet altijd satan de schuld geven van onze daden. Het zijn onze verkeerde keuzes, maar hij is wel de oorzaak van het kwaad en verleidt ons daartoe.

Dus alles wat niet van God is, is van satan. Daar kom je steeds meer achter als je een hechte relatie met God hebt. Dan merk je hoeveel satan je leven in Christus probeert te beïnvloeden.

Wat in de wereld gebracht is, is goed of fout. Een tussenweg is er niet. God stelt het zwart-wit en sjoemelt niet. Zo wil Hij ook niet dat wij sjoemelen, maar Hij wil dat we onze zekerheid bij Hem halen. Dat we nagaan, als ons iets overkomt, ook de ogenschijnlijke goede dingen, of het van God of van satan komt.

God heeft ons in het geloof kracht gegeven om satan te kunnen weerstaan. En Hij geeft ons het zicht op de Heere Jezus, om te weten wat van Hem komt.

Het ging in het paradijs niet alleen om de ongehoorzaamheid en verleiding. Het ging met vele zonden gepaard. Hier zijn wij allen schuldig aan, onder andere aan ongehoof, de ergste zonde. Maar ook dat we God niet serieus nemen, ongehoorzaamheid aan God, hebzucht, gelijk willen zijn aan God, en diefstal. De vruchten waren immers niet voor Adam en Eva bestemd.

Maar onze Schepper, de Koning van hemel en aarde, onze God, heeft het voor eenieder die in Hem gelooft, mogelijk gemaakt om overwinnaar te zijn in Zijn Zoon Jezus Christus!

We respecteren vaak ongemerkt de dingen die van satan zijn. We menen goed te doen door respectvol gedrag te

tonen, terwijl het de eer aan satan brengt, omdat we vaak niet weten waar het vandaan komt.

Laten we voorop stellen dat veelal de daden van mensen op zichzelf niet zo respectvol zijn.

Zo vinden we onszelf dikwijls wel goed als we ons bijvoorbeeld bekommeren om andere mensen, of een flinke duik in het kerkzakje doen. Vaak gaat het om onszelf, hoe goed we toch eigenlijk wel zijn. Als we een schouderklopje krijgen, brengen we meestal onszelf de eer en vinden we onszelf best wel goed. Daar danken we God dan meestal niet voor. Er komt zo weinig goeds uit onszelf. God zegt in Zijn Woord dat alles ijdelheid is als het niet uit de Heilige Geest is.

Of we doen zelfs veel dingen voor God, terwijl we Hem voorbijlopen. Het gaat om onszelf, of we zijn in de ban van de drukte en daardoor niet meer bezig voor God.

Daarom is het zo belangrijk dat we God om hulp vragen, zodat het om Hem gaat en niet om onszelf. God kan niet werken als het om onszelf gaat. Dat gaat echt ten koste van de relatie met Hem. Ik hoor wel meer van broeders dat ze zo druk zijn met de dingen die van God zijn, terwijl het niet meer om Hem gaat. Het gebeurt dan dat God hen terugroept en vraagt: ‘Waar gaat het nu om? Gaat het nog om Mij?’

Mattheüs 16:24:

Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

‘God houdt van alle mensen.’ Toen ik kerkte in de rechterflank van de gereformeerde gezindte, werd dit weleens

gezegd. Met name tegen de kinderen op school. Dit feit, dat in Gods Woord staat, werd niet aangenomen. In hun visie houdt God niet van alle mensen. Ze beredeneren: 'Hij haatte Ezau', niet wetende dat 'haten' hier 'op de tweede plaats zetten' betekent. Het is zo jammer dat dit misverstand, of deze onwetendheid, een handvat wordt om de uitverkiezing gestalte te geven en God en Zijn Woord in een geheel ander daglicht te stellen.

In Lucas 14:26 staat er ook iets over. We zouden onze ouders moeten haten om discipel te kunnen zijn:
Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.

Het kan toch niet zo zijn dat Jezus wil dat we onze ouders haten, om voor Hem te kunnen of mogen werken? Jezus bedoelt hier dat Hij op de eerste plaats moet staan, en onze ouders op de tweede plaats.

Titus 2:11:
*Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan **alle mensen**.*

Ezechiël 18:23:
Zou Ik werkelijk behagen scheppen in de dood van de goddeloze? spreekt de Heere HEERE. Is het niet, wanneer hij zich bekeert van zijn wegen, dat hij zal leven?

2 Petrus. 3:9:
*De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat **allen** tot bekering komen.*

Lucas 19:10:

Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren is.

Hier kunnen we toch niet onderuit?

Lieve lezer, is het niet zo dat we eigenlijk tegen God zeggen: ‘klets maar wat’, wanneer we dit niet aannemen? Is het niet duidelijk dat we God dan niet serieus nemen?

De Heere Jezus heeft voor alle mensen geleden, niet enkel en alleen voor een aantal mensen uit alle landen of landstrekken, zoals wel beweerd wordt. Nee! Voor jou en mij! Je zult wellicht zeggen dat dan de alverzoening aan bod komt. Nee hoor, het gaat erom of jij gelooft dat de Heere Jezus ook voor jou gestorven en opgestaan is. Dit deed Hij voor eenieder die Hem zoekt. Gegarandeerd, want Hij zegt Zelf: ‘Zoekt en gij zult vinden.’ Het is een belofte met eeuwige garantie.

‘Het in het verleden behaalde resultaat geeft garantie voor de toekomst’, hoorde ik eens een broeder zeggen. Wat Jezus gedaan heeft aan het kruis, Zijn behaalde resultaat, geeft voor jou en mij een gegarandeerde toekomst, een eeuwig leven. God laat geen zoekende mensen staan.

Deuteronomium 4:29:

Dan zult u daar de HEERE, uw God, zoeken en u zult Hem vinden, als u Hem met heel uw hart en met heel uw ziel zoekt.

Gods liefde voor mensen is zo groot, dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft voor het behoud van hen. God kan het niet weerstaan om, als iemand oprecht naar Hem zoekt, die persoon het beste te geven. Niet alleen vanuit

Zijn onmetelijke liefde en Zijn verlangen naar hem, maar ook omdat Hij het beloofd heeft.

De weg is open, er is betaald. De Heere Jezus zei aan het kruis: 'Het is volbracht.' Hij heeft de wil van Zijn Vader gedaan en nu hangt het van ons af.

Wat wilde de Vader dan? Dat de weg open is, zodat alle mensen wedergeboren kunnen worden, en dat geen mens verloren hoeft te gaan.

Vele malen, zo'n honderd keer, zegt God in Zijn Woord: 'Bekeert u.' We hoeven ons alleen maar te bekeren. Er wordt wel beweerd dat we onszelf niet kunnen bekeren. Dat is zo jammer, en het komt doordat de betekenis vaak niet begrepen wordt.

'Bekeren' is niets anders dan 'omkeren' of 'richten tot', in dit geval tot God. Hij roept ons op om ons te bekeren. Dit zegt Hij als je het niet doet:

Psalm 7:13:

Als men zich niet bekeert, dan zal Hij Zijn zwaard scherpen, Zijn boog spannen, en aanleggen.

Petrus zegt het volgende:

Handelingen 2:38:

En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Hier noemt Petrus ook nog iets over de geloofsdoop, na de bekering.

Zoals we zien, worden na de bekering de zonden vergeven, en daarna wordt de Heilige Geest geschonken.

God werkt met onze wil, onze geest die door Hem met Zijn heilige adem is ingeblazen toen Hij ons maakte, en we worden beloond naar onze wil.

Kiezen we voor God? Zoeken we God met een oprecht hart? Dan zullen we het beste krijgen. Kiezen we niet voor God, en dus voor satan? Dan zullen we krijgen wat satan ons te bieden heeft. Dan geeft God satan de vrije hand over je. Zo rechtvaardig is God: je krijgt wat je kiest.

Ik vind het heel verdrietig dat dit veelal niet goed uitgelegd wordt. Het gaat van generatie op generatie en onbewust gaat het grote misverstand verder, dat we moeten wachten tot God ons bekeert.

Het geeft een boost in het niet kunnen bekeren, niets kunnen doen en wachten op God. Niet beseffende dat God er zoveel verdriet mee aangedaan wordt, en dat Hij het ongeloof direct wil vergeven en er niet meer op terug zal komen. Dat Hij het beste wil geven als we ons leven in vertrouwen in Zijn handen leggen.

Het is niet goed om bezig te zijn met allerlei voorbereidingen of gedachten van: 'ik ben niet goed genoeg, te zondig' of zelfs: 'voel ik me wel zondig genoeg?'

Weet je dat het ongeloof is als je naar je oude zonden kijkt, en je daardoor ellendig denkt te zijn? Dan kun je toch ook Zijn liefde niet ervaren en er ook niet over spreken? Je wordt echt ellendig. De duistere machten nemen het over en bezorgen je een onaangenaam leven. Dat is ook de reden dat de Heere Jezus in je beleving niet in je is.

Onze dagelijkse troep, waar we anders ellendig door blijven, kunnen we beter bij God brengen. Hij staat te wachten om het weg te kunnen doen, zodat we onszelf niet

ellendig maken door te denken dat we te slecht zijn. God kan echt niets met ons als we volharden in 'ons ellendig voelen'.

Onze oude mens is ellendig. Maar wie in geloof op Jezus ziet, is de ellendigheid te boven. Die vreest voor dood en duivel niet.

We zijn hemelburgers die moeten strijden tegen de zonden, en niet daarnaar terug moeten kijken. Als je naar je zonden terugkijkt en je er in verdiept, geloof je God niet. Je neemt het werk van de Heere Jezus aan het kruis niet serieus.

Micha 7:19:

Hij zal Zich weer over ons ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden vertrappen, ja, U zult al hun zonden werpen in de diepten van de zee.

Hier zegt God in Zijn Woord dat Hij de ongerechtigheden, onze zonden, zal werpen in de diepten van de zee.

Hij spreekt niet alleen over 'in de zee werpen', maar Hij zegt bewust 'in de diepte' erbij. Dat betekent dat we er niet meer bij kunnen. We kunnen ongeveer tot op 300 meter afdalen in de zee. De diepste zee is de Grote Oceaan met zijn 11.000 meter.

We kunnen dus niet meer bij onze zonden, die God op die plaats gegooid heeft. Probeer je er toch bij te komen, dan is dat toch weer ongelof. De Heere Jezus zei toch aan het kruis dat het volbracht was?

Ook spreekt Hij over 'van het oosten tot het westen weggedaan'. Dat is oneindig.

Psalm 103:12

Zo ver het oosten is van het westen, zo ver doet Hij onze overtredingen van ons.

Dit is zo bijzonder. God wil er niet meer mee te maken hebben, Hij wil ze zo ver mogelijk van ons wegdoen, zodat we er niet meer bij kunnen.

Ongeloof is de grootste zonde met de grootste gevolgen. God zegt: 'Kom zoals je bent.' We willen ons slecht doen voorkomen voor God, terwijl Hij veel beter weet hoe slecht we zijn. Het gaat Hem daar ook niet om. Door te wroeten in onze slechtheid, zijn we op onszelf gericht. We gaan aan God voorbij.

Het gaat uitsluitend om Hem. Hij heeft Zijn Zoon gegeven. Hij kan en wil onze zonden vergeven. Hij wil dat we ons leven in Zijn handen leggen en Hij wil over ons leven regeren. Hierdoor komt Hem alle eer, lof en aanbidding toe, altijd.

In feite gaat het God niet om de zonden, maar om de erkenning dat we gezondigd hebben. Hij wil dat we om vergeving vragen voor wat we gedaan hebben.

Als iemand onbekeerd sterft, zal het niet de zonde zijn waarvan hij last krijgt. Nee, het is de wroeging dat hij God niet serieus genomen heeft: 'Had ik maar...' De wroeging dat hij geen waarde hechtte aan de oproep om zich te bekeren. Dat was het enige wat nodig was.

Dan is hij door God verlaten, volledig verlaten. De verlatenheid van God is voor een mens ondraaglijk. Het zal ons overkomen als we ons niet bekeren.

Persoonlijk ben ik in het verleden een aantal keren door een preek geraakt. Thuisgekomen richtte ik me direct tot God en vroeg of Hij mij mijn zonden wilde laten zien en een zondaar van me wilde maken. Er werd immers verteld dat dat de weg was. Maar er gebeurde steeds niets.

Nu weet ik dat God dat niet wilde.

Hij wil het niet over de zonden hebben. God wil het over ons hebben, over jou. Hij wil je vertellen dat Hij zo blij is dat je gekomen bent en Hij wil je vertellen dat Hij zoveel van je houdt. Echt waar hoor, God heeft naar je uitgezien en wil je vertellen dat alles wat je verkeerd gedaan hebt, je vergeven is. Dat je gezegend bent met alle zegeningen uit de hemel.

Hij wil dat je Hem nodig hebt, dat het om Hem gaat. Ons hele leven moet op Hem gericht zijn. Ook de vergeving van onze zonden en het vertrouwen op Hem.

Als het voor ons om onze zonden als zodanig gaat, gaan we voorbij aan Gods wil.

Het gaat God om de mens. Niet om de zonden van de mens, daar is al voor betaald. God kan niet met zonden omgaan, daar is Hij te heilig voor.

We kunnen niet tot Gods eer leven, als we met onze troep bij Hem komen om het erover te hebben, of om te laten zien hoe slecht we zijn. Alsof Hij dat niet weet. God wist dat al voordat we de zonden deden.

We kunnen alleen tot Gods eer leven door met onze zonden tot Hem gaan, om ze teniet te laten doen en ze te laten vergeven. God staat echt te wachten om het te kunnen doen.

2 Korinthe 5:20:

Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen.

Kunnen we nu nog zeggen dat God het niet wil?

De bewering dat je eerst zondaar moet zijn en zondekenis moet hebben, is niet juist. Geloof maar dat we nooit de volledige kennis krijgen hoe we God gelasterd hebben. We kunnen het niet bevatten en God wil het er niet over hebben.

‘Helwaardig’ moet je jezelf volgens sommigen vinden. Een pijnlijke uitdrukking. Het getuigt van ongelooft en je neemt God niet serieus.

Ik was eens met een persoon in gesprek over het geloof. Ik mocht vertellen dat de Heere Jezus mijn Heiland is, waarop mij werd gevraagd of ik het goed zou vinden als God me in de hel zou werpen. Ik schrok, ik was door stomheid geslagen en kippenvel stond op mijn lijf.

Op dat moment kon ik werkelijk niets zeggen. Later dacht ik er nog eens over na en zei in mezelf: natuurlijk niet! God heeft me beloofd het beste te geven en zal nooit van mij verwachten aan iets anders te denken dan wat Hij beloofd heeft. Ik hoef het niet met minder te doen.

Hij wil niet dat ik aan iets anders denk. Het is niet tot Zijn eer en Hij zal het verwerpen. Het is duidelijk dat we God hiermee tekort doen. Vooral als we mogen beseffen in welke positie Hij ons gebracht heeft.

Is het antwoord op deze vraag de graadmeter of je een kind van God bent? Is dat de schaal van God om te meten of je aan die maat bent? Gaat God meer van me houden, en is het tot Zijn eer, als ik in de hel wil? Het lijkt wel: als je binnen het kader van de zondekennis de hel in wil, dan zit het wel goed. Dat zou betekenen dat we door besef van onze zonden in de hemel komen. Dit is echter niet zo, we komen in de hemel door de vergeving van onze zonden. Werkelijk door niets anders.

Jammer dat dit beeld van God, en van Jezus aan het kruis, niet altijd juist weergegeven wordt.

Bovenstaande is een sluwe list van wereldse machten om je van God af te houden. ‘Bekeert u en laat u dopen’, zegt God in Zijn Woord. Richt je tot God en laat je zonden afwassen. Zie je dat de genade hieruit ook kenbaar wordt?

Na oprechte bekering komt genade.

Ook komt openbaar dat God niemand laat staan, die Hem zoekt. En daarna komt de afwassing van de zonden, door onder te gaan, en weer op te staan in een nieuw leven.

Als we steeds maar naar onze oude zonden terug kijken, zijn we gefocust op onszelf, en niet op de dingen die van boven zijn.

Als je werkelijk het besef hebt in welke positie God je gebracht heeft, dan kun je pas roemen in de Heer. Als je dat niet beseft, (dat doe je als je naar je zonden terug kijkt) dan roem je eigenlijk in jezelf. Want heel stiekem vind je dat je toch wel goed bezig bent, door je voor God slecht voor te doen. Later volgt hier meer over.

Het gaat niet om ons, maar om Hem, de Allerhoogste. ‘Ellende, verlossing en dankbaarheid’, werd ons voorgehouden. Ellende hebben we al voldoende veroorzaakt en over onszelf afgeroepen. Daar moeten we van verlost worden.

Als je tegenover God erkent dat je zondaar bent en gelooft dat Jezus Christus betaald heeft, dan mag je weten en ervaren dat Hij je Verlosser is. Door de liefde en de genade van God en door de kracht van de Heilige Geest. Dan geeft God je absoluut verlossing en vreugde. Dan kun je niet anders dan Hem danken en aanbidden. Dan dank je God, terwijl je voelt dat het bij lange na niet in de buurt komt, van wat Hem toekomt. God weet exact wat je bedoelt, ook al kun je het niet onder woorden brengen. Hij ziet je hart aan en slaat dan een arm om je heen. Dan wil je dat Hij je nooit meer loslaat.

Als je een kind van God mag zijn, heb je een ongelooflijke positie gekregen. Je bent geheiligd in Jezus Christus. God ziet dan Jezus in jou. Dat is wat!

Als God je laat zien wat die positie inhoudt, waarin je je dan bevindt, kun je het beste maar alleen zijn. Je bezwijkt dan bijna onder Zijn grootheid, de grote Ik Ben.

Daarom doen we God tekort als we naar onze nietige positie kijken, het is ongelooft.

Door te zien wat God ons geschonken heeft, wordt Hij verhoogd. Daarom wil Hij het laten zien. Maar satan zit daartussen. Hij wil niet dat we God de eer geven en hij weet dat je niet anders kan, als je mag zien Wie God is. Hij weet dat daardoor, voor een poosje, een zeer nauw contact met God kan ontstaan. Daarom wil hij dat we ons nietig voelen. We halen onszelf dan naar beneden in plaats van dat we God verhogen. Onze aandacht ligt op dat moment bij ons, terwijl het om Hem gaat.

Is het niet beter om te kijken naar de dingen die van boven zijn, en niet naar de dingen van deze wereld?

Als je mag zien waar je gebracht bent, door de liefde en trouw van God in Jezus Christus, dan kun je alleen maar omhoog kijken. Dan word je pas klein, en is er alleen maar dat zicht op die liefdevolle Vader met Zijn onuitsprekelijke liefde, trouw en almacht. Je bent er even niet meer. Dan kun je het uitschreeuwen: 'Geprezen zij de grote Koning, heilig, heilig is Zijn Naam!'

Dan wil je Hem danken. Maar dat lukt niet, dan zijn alle woorden te kort. Dan zeg je: 'Vader ik weet niet hoe ik U moet danken, maar kijk alstublieft in mijn hart. Daar staat wat ik U wil geven. Alles wat ik kan en vanuit Uzelf ontvangen heb. Alle lof tot eer en glorie van Uw machtige Naam, in Jezus Christus.'

Dan omarmt Hij je en wil je dat Hij je nooit meer loslaat. Dan wil je dat Hij je direct komt halen. Niet omdat je het hier zat bent, daar zijn je gedachten niet, maar om bij Hem te zijn. Dan roep je het uit: 'Kom, Heere Jezus, Kom!'

Weet je, ik wil niet naar mijn zonden kijken. Dagelijks stuur ik satan weg, omdat hij me daaraan wil herinneren. Satan doet dat om me van God af te houden. Als hij je aan jouw verleden herinnert, vertel hem dan maar over zijn toekomst.

In dienst van God

Mattheüs 16:24:

Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

God geeft ons de taak om in Zijn Koninkrijk werkzaam te zijn, zodat deze uitgebreid wordt. Eigenlijk is het geen taak, ik zie het meer als een zeer welkome gebeurtenis. Het is bijzonder dat God ons hiervoor wil gebruiken. Als Hij Zelf de hand daarin houdt, kan dat ook. Als we het vanuit onszelf moeten doen, gaat het al snel om onze eer. Onze positie van alleen consumeren moeten we verlaten. We moeten uitstappen. Niet om onze eigen weg te gaan, ook al is het werk voor God. We moeten uit ons eigen leven stappen om er achter te komen wat God van ons wil.

Wanneer we zelf uitstappen gaat het zo snel om onszelf. We hebben Jezus nodig om te kunnen en mogen doen wat Hij van ons wil.

God wijst mensen aan om hen voor Zich te laten werken. Ieder kind van Hem is een onderdeel van Zijn plan en Hij wil dat we ons dienstbaar opstellen voor Hem, om Zijn plan te volvoeren.

De Heere Jezus wilde de wil van Zijn Vader doen. Hij had niets om uit te stappen, want Hij was altijd al bij Zijn Vader. Hij hoefde er niet achter te komen wat Zijn Vader wilde. Sterker nog, Hij was en is nog steeds God.

Zo wil God dat we Zijn wil doen. Om erachter te komen wat Zijn wil is, hebben we een nabij leven nodig en een hart dat ontvankelijk is en Hem verstaat.

Als God tot ons spreekt, doet Hij dat door de Heilige Geest. Maar die moeten we wel kunnen verstaan.

Dan komen we er ook achter wat God van ons wil. Zoals Hij Zelf zegt, zijn we niet allemaal geroepen om bijvoorbeeld profeet te zijn. Hij heeft sommigen een plaats gegeven.

Daarom is het belangrijk om, door uit te stappen, de genadegaven na te jagen. Niet om iets te gaan doen, maar om te bezien wat we moeten doen. God verlangt het van ons, opdat we afhankelijk van Hem werken.

1 Korinthe 12:

27 Samen bent u namelijk het lichaam van Christus, en ieder afzonderlijk Zijn leden.

28 God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei talen.

29 Zijn zij soms allen apostelen? Zijn zij soms allen profeten? Zijn zij soms allen leraars? Zijn zij soms allen krachten?

30 Hebben zij soms allen genadegaven van genezingen? Spreken zij soms allen in talen? Zijn zij soms allen uitleggers?

31 Streef dus naar de beste genadegaven. En ik wijs u een weg die dit alles nog overtreft.

Zo is het ook in het voorbeeld van Petrus: hij stapte uit de boot, maar vroeg of Jezus hem wilde gebieden op het water te lopen. Zo vragen wij Jezus ook, ons te gebieden wat wij moeten doen. Of wij iemand moeten genezen, of dat we de duivel moeten uitdrijven.

Dat doen we dan in de Naam van Jezus, want satan kan ook genezen en zelf vertrekken uit iemands lichaam.

Mattheüs 14:

28 En Petrus antwoordde Hem, en zeide: Heere! indien Gij het zijt, zo gebied mij tot U te komen op het water.

29 En Hij zeide: Kom. En Petrus klom neder van het schip, en wandelde op het water, om tot Jezus te komen.

30 Maar ziende den sterken wind, werd hij bevreesd, en als hij begon neder te zinken, riep hij, zeggende: Heere, behoud mij!

Petrus wist zeker dat hij op het water kon lopen en dat Jezus dat wilde, want Hij zei: 'Kom.' Hierdoor kreeg Petrus bevestigd dat hij op het water kon lopen, dat hij over het water bij Jezus kon komen. Volledig in afhankelijkheid van Jezus stapte hij uit de boot, om te doen wat God hem opdroeg.

Vóór het wonder vond er een conversatie plaats tussen Jezus en Petrus, met een bevestiging voor Petrus dat Jezus hem wilde helpen. Petrus wandelde al met Jezus. Hij had een relatie met Hem, maar hij wilde op dit moment ook niets zonder Jezus doen.

Het is zo belangrijk om te weten wat God van ons wil en wat we moeten doen.

Mijn moeder, ze juicht nu voor Gods troon, kerkte in een gemeente waar een relatie met de Heere Jezus zeer moeilijk, of eigenlijk niet mogelijk was. Het geloof werd ge-roofd, als je het wel had.

Ze was vaak ziek, en dan was haar relatie met de Heere Jezus op zijn best. Ik denk vaak dat God satans ziekmaking gebruikte om de relatie tussen Jezus en mijn moeder te onderhouden.

Dan zou ik mijn moeder niet willen genezen. Zou God gewild hebben dat zij op zo'n moment genezen werd? God gaat wonderlijke wegen, en we weten niet altijd

welke dat zijn. Laten we Hem dan niet in de weg staan door goed te doen op onze eigen manier. We staan Hem al zo vaak in de weg. God wil dat we wandelen met Jezus.

Is het dan niet noodzakelijk om te bedenken waarom iemand ziek is? God zou hem bijvoorbeeld klein of afhankelijk willen maken, door satan hem deze ziekte te laten geven. God kan satan gebruiken om ons bij Zichzelf te brengen. Hij wil dat wij Hem nodig hebben. Kijk eventueel maar in je eigen leven, hoe je tot God gekomen bent. Je had Hem nodig.

De ziekte kan God ook gebruiken. Misschien is het een gelegenheid om deze persoon bij Zich te krijgen, of hem van het kwade weg te houden. Misschien gaan we wel tegen de wil van God in, als we vanuit onszelf gaan genezen. We kennen Gods wegen niet altijd.

Alles wat God doet voor en met Zijn kinderen, is tot eer van Zichzelf. Alles is uiteindelijk ook ten goede voor ons. Vaak komen we daar later pas achter. Soms ook helemaal niet in dit leven, en laat Hij het ons straks weten als we bij Hem zijn. Dan valt alles op zijn plaats.

Zo komen er nog meer vragen, zoals: ‘Gaan we iemand genezen die we zomaar tegenkomen, of iemand die we goed kennen?’

Misschien is het van belang om te weten wat de betreffende persoon mankeert, wat zijn huidige staat is, in welke positie hij verkeert en waarmee hij zijn leven vult. Wellicht is de reden dat de persoon ziek is belangrijk. Of de vraag of hij bekeerd is.

Of zijn dat gedachten waar wij achter schuilen, en jagen we onze genadegaven niet na?

Enige tijd geleden moest mijn vrouw aan haar voet geopereerd worden. Na de operatie kon ze ongeveer twee weken niet lopen. Ze had hulp nodig, want ze was alleen thuis. Wat deed God? Hij maakte mij, direct nadat mijn vrouw thuiskwam uit het ziekenhuis, ziek. Ik werd in die mate ziek, dat ik mijn werk niet kon doen, maar thuis net fit genoeg was om voor mijn vrouw te zorgen. We bemerkten Gods zorg en het voelde als een grote zegen. Wij werden gezegend door middel van een ziekte. De ziekte was een zegen. Ik wilde in dit geval mijn ziekte niet weg bidden, ik vroeg alleen de kracht om het te kunnen dragen.

Een door De Heilige Geest vervuld persoon

Een kind van God mag alles van God verwachten, wat God goed voor hem vindt. Ook als er ziekte is.

We gaan er vanuit dat een wedergeboren persoon zelf zijn ziekte voor God heeft gebracht en om genezing gevraagd heeft.

Het blijkt dan dus dat God niet wil dat er genezing is, omdat God alles (dus ook deze ziekte) kan gebruiken ten goede voor ons en voor Zichzelf.

Als we nu deze zieke willen genezen, kunnen we hem in verlegenheid brengen en invloed hebben op de gedachten van deze persoon. Hij ontving van God geen genezing en als wij bij hem komen om te genezen, kan hij denken: 'als jij bidt, dan wil God het misschien wel.' Of bij wanhoop: 'het is het proberen waard.'

Zo wil God niet dat we ons vertrouwen op een mens stellen. Met deze gedachte trekt deze mens zijn eigen vertrouwen op God in twijfel, maar ook Gods wil.

Ik ben van mening dat je dan beter kunt 'instappen' in een pastoraal gesprek, dan 'uitstappen' met genezing.

Uiteraard kunnen en moeten we bidden voor een zieke, dat is onze plicht. Maar dan gaat het erom dat we aan God overlaten wat er gaat gebeuren en dat onze wil in overeenstemming is met Zijn wil.

Recent liep ik thuis van mijn werk. Ik kon niet meer werken vanwege pijn in mijn gewrichten. Ik vroeg God om genezing, maar die kwam niet. In vertrouwen op Hem nam ik medicijnen. Ik had al drie soorten geprobeerd, maar er was geen genezing. Voor mij is duidelijk dat er geen genezing moest plaatsvinden. Temeer om het volgende: ik kreeg in dezelfde periode migraine en hartkloppingen tegelijk. Ik bracht het bij God en vroeg of Hij het weg wilde nemen. God deed het direct; voor ik 'amen' zei was het verdwenen.

Je begrijpt hoeveel vreugde dat brengt, met daarbij dat ik de pijn in de gewrichten kan dragen omdat God erbij is. Omdat Hij kracht geeft om het te kunnen dragen, in en door de vreugde van Hemzelf. Hij nam het niet weg, maar ondersteunde me wel.

Maar ik weet nog steeds niet waarom de migraine en de hartkloppingen wel, en de pijn in de gewrichten niet weggenomen werden. God weet het, Hij heeft een doel, een plan. Het verheugt me om daar deel van uit te mogen maken, ongeacht wat me overkomt.

Ik hoop en bid daarin staande te mogen blijven.

Een niet wedergeboren persoon

Als een zieke geen genade van God wil ontvangen, zich niet wil bekeren, is het goed mogelijk dat God de ziekte gebruikt om deze persoon bij Hem te brengen. Hoe gaan we daar dan mee om? We kunnen zeggen dat, als God niet wil dat deze persoon genezen wordt, het dan toch niet gebeurt.

Anderzijds kan God het wonder van genezing ook gebruiken tot bekering van die persoon. Daarom is het mijns inziens belangrijk dat we ook weer onze genadegaven najagen om te weten wat God van ons wil.

We kunnen getuigen van onze Heiland met de vruchten van het geloof, of door het Woord te prediken. We kunnen aan een ander getuigen wat God in ons leven gedaan heeft en wat Hij voor ons betekent.

Ook kunnen we een stille getuige zijn door, in doen en laten, uit te blinken. Door liefde en verdraagzaamheid tegenover andere mensen te tonen.

Galaten 5:22:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

God wil dat we Hem gehoorzamen. Dat we Hem raadplegen wat we moeten doen en Hem vragen om over ons leven te regeren. Hij wil dat we ons leven in Zijn handen leggen, altijd en overal.

God wil dat we Hem nodig hebben, vertrouwen in Hem hebben en Zijn nabijheid verlangen. Dan weet je wat je moet doen. Hij wil er om gevraagd zijn!

Paulus zegt in 2 Korinthe 12:12:

Alles wat een apostel tot apostel maakt, heb ik u laten zien: elke volharding, alle tekenen en wonderen, elke kracht.

Er staat in Handelingen 5:12:

En door de handen van de apostelen geschiedden vele tekenen en wonderen onder het volk.

Ook staat er in Johannes 14:12:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie Mij vertrouwt, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen.

Hier is een verband tussen de tekenen en wonderen die Jezus deed, en de bediening van de gelovigen. Maar wel een ieder het zijne en alleen degenen die Hem vertrouwen.

God verwacht van ons dat we Zijn wil doen. We weten niet altijd wat Gods wil is. Daarom is het zo belangrijk dat er een verlangen door onze gebeden loopt, om onze wil te toetsen aan Zijn wil. Zijn wil geschiede, in de hemel maar ook op aarde.

In 1 Petrus 5 staat:

5 Evenzo, jongeren, wees aan de ouderen onderdanig; en wees allen elkaar onderdanig. Wees met nederigheid bekleed, want God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade.

6 Verneder u dan onder de krachtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt.

7 Werp al uw zorgen op Hem, want Hij zorgt voor u.

8 Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.

9 Bied weerstand aan hem, vast in het geloof, in de wetenschap dat hetzelfde lijden ook aan al uw broeders in de wereld opgelegd wordt.

Hieruit blijkt dat we ons altijd moeten vernederen onder de krachtige hand van God.

Het bijzondere is dat, als we uit willen stappen, onze relatie met de Heere Jezus goed moet zijn. Als je relatie

met Hem goed is, kun je het alleen maar doen in samenspraak met Hem, dus in afhankelijkheid van Hem.

Ook moeten we opmerken dat satan zeer slim kan zijn. Hij kan invloed hebben op onze gevoelens en kan dingen sturen, waardoor iets van God lijkt te zijn, maar het niet is.

Mijn persoonlijke ervaring is: als je een goede relatie met de Heere Jezus wilt, en Zijn nabijheid wilt ervaren, dan heb je afhankelijkheid en vertrouwen nodig. Dan weet je en ervaar je dat alle goede dingen van Hem komen. Dat valt niet altijd mee, maar God verlangt het wel van ons,

Lucas 14:26:

Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.

Dit is Gods voorwaarde om een discipel te mogen en te kunnen zijn. ‘Dat is nogal wat’, denk je misschien. Ja, zo moet je cv eruit komen te zien, met de competentie dat God bovenaan staat in je leven. Anders kun je je werk als discipel niet doen. Je kan toch niet tegen iemand zeggen dat, als hij zich tot God bekeert en vertrouwen in Hem mag hebben, God wil dat Hij de eerste plaats in zijn leven krijgt, terwijl het bij jezelf niet zo is?

Er wordt veel gesproken over het volgen van Jezus. Bij sommige gemeenten moet je hiervoor een belofte afleggen tijdens je doop.

De doop is een volledige achterlating van de zonden. Ze worden in de diepte der zee geworpen. Je mag je laten dopen door de liefde en de genade van God, en het werk en het bloed van Jezus Christus aan het kruis.

God heeft een belofte gedaan door genade. Hieruit mag je

leven door de kracht van de Heilige Geest, in vertrouwen op Hem.

We laten ons dopen en leven dan, als het goed is, geleid door de Heilige Geest, maar gaan dan met zo'n belofte mensen iets beloven, waardoor we direct weer onze verwachting van God schade toebrengen. Ineens zijn we op dit punt min of meer weer gebonden en geven we de vrijheid in Jezus Christus gedeeltelijk prijs.

Met avondmaalsdiensten komt het volgen van Jezus ook vaak aan de orde, terwijl juist het avondmaal op de Heere Jezus wijst en op hetgeen Hij voor ons gedaan heeft, en niet op hetgeen wat wij moeten doen.

Over Jezus Zelf wordt dan helaas nog maar weinig gesproken. Wel over het volgen van Hem, wat wij menen te moeten doen, maar niet altijd over wat God van ons wil. Waarom Hij Zijn Zoon heeft gegeven heeft en wat dat gekost heeft. God wil dat we Jezus de eer toebrengen, en beseffen wat Zijn offer voor ons betekend heeft. Daar heeft God een welbehagen in.

Dat we met het avondmaal feestvieren door Zijn dierbaar bloed, waardoor hij ons bij de Vader gebracht heeft, geheiligd in Hem.

Daar wijst het avondmaal op.

Het gaat er eigenlijk niet om, dat we Jezus achteraan lopen. Het gaat erom dat we Zijn voetstappen drukken. Dat we doen wat Hij voor Zijn Vader en de gelukzaligen deed, wat Hij voor jou en mij gedaan heeft en nu nog doet.

God stelt hogere eisen aan kwaliteit, dan aan kwantiteit. Hij zegt in Zijn Woord dat, als je steeds meer van iets wilt, het een afgod kan worden.

Ik weet uit ervaring dat bijvoorbeeld het verlangen om

iets voor God te doen, voor Hem meer kan beteken dan het uitvoeren daarvan. Het gaat om Hem, ongeacht wat we doen.

God kan soms meer vreugde over je wil geven, dan over iets wat je doet. Dan weet je ook dat het een persoonlijke kwestie is.

De basis van wat Jezus Christus deed, was de wil van Zijn Vader te doen. Alles bij Hem was daarop gericht. Hij wist wat Zijn Vader wilde. En ook wij moeten erachter zien te komen wat God, onze Vader, van ons wil.

Wellicht zul je zeggen: ‘Moet je dan zitten wachten totdat God iets kenbaar maakt?’ Nee hoor, je moet eerst groeien in het geloof en een relatie met de Heere Jezus opbouwen. Een jonge gelovige is al druk genoeg om zijn leven voor God te brengen en te leren om het op orde te brengen.

In een relatie met God is het belangrijk om te weten wat God van je wil. Door een relatie met God te hebben, wordt je vertrouwen steeds groter en merk je Zijn nabijheid en zegeningen steeds meer op. Ook Zijn wil ga je steeds beter verstaan.

We hebben een ontvankelijk hart nodig, om God binnen te laten en Hem te kunnen verstaan. Een hart dat is vervuld door de kracht van de Heilige Geest. Anders kun je niet weten wat God van je wil, want God werkt door de Heilige Geest.

Kijk eens wat Efeze 5 zegt over wat God van ons wil:

Vers 1: *Wees dan navolgers van God, als geliefde kinderen,*

Vers 10: *En beproef wat de Heere welbehaglijk is.*

God werkt niet met ons gevoel of verstand, maar uitslui-

tend met ons verlangen om voor Hem dienstbaar te zijn. Dat verlangen wil Hij vervullen, als het in overeenstemming is met Zijn wil.

God stelt best hoge eisen aan onze staat. Niet alleen aan onze geestelijke staat, in relatie tot God, maar ook aan onze houding in de maatschappij. God stelt bijvoorbeeld dat een potentiële discipel als eerste alles vlak met God heeft, zodat er absoluut niets meer in de weg staat tussen God en hem.

We denken vaak: 'dat zit wel goed, ik zou niet weten wat er in de weg kan staan. Ik belijd elke dag mijn zonden.'

We weten vaak niet of er nog iets tussen God en ons in staat. Daarom is het belangrijk om dit aan God te vragen, en of Hij wil laten zien of er nog iets op te ruimen is. We hebben zoveel misdaan, er is een zeer grote kans dat er nog wat op te ruimen is.

Als je oprecht een discipel voor God wil zijn wil Hij ook dat bijvoorbeeld het huwelijk goed is. Dat er niets tussen jou en je echtgen(o)ot(e) in staat, dat ook alles vlak ligt tussen jullie twee.

Daarnaast is het ook van belang dat je in relatie met je gezin, familie en vrienden oprecht voor God kunt verschijnen.

Als laatste de collega's, burens, kennissen, vluchtelingen en dat klasgenootje van je zoontje, door wie je zoontje altijd gepest wordt. Zit dat goed? God verlangt het van ons.

Uitstappen is eigenlijk: het eigen leven verlaten, een leven dicht bij Hem zoeken om Hem te leren kennen, en te weten wat Hij van ons wil.

Daardoor kunnen we in afhankelijkheid leven, met een ontvankelijk hart, zodat we weten wat Hij ons te zeggen heeft. Uitstappen doe je door je te bekeren, maar het is

ook noodzakelijk om een relatie op te bouwen met Hem, na je bekering. Daardoor kun je weten en verstaan, door de Heilige Geest, welk onderdeel je bent van Zijn plan.

We kunnen op vele manieren dienstbaar voor God zijn. Voor God gaat het erom of je het voor Hem doet. Het is geweldig mooi als je de duivel mag uitdrijven of Gods Woord mag verkondigen, maar met toiletten schoonmaken of de parkeerplaats aanvegen bij een bijeenkomst kun je zeker zo dienstbaar voor God zijn. Je hebt inderdaad minder aanzien, maar dat aanzien kun je juist niet gebruiken als je het voor God doet. Wat dat betreft kan het bijvoorbeeld voor een voorganger lastig zijn om zichzelf weg te cijferen en volledig dienstbaar voor God te zijn.

De Heilige Geest

In het Eerste Testament wordt gesproken over ‘zalven’. ‘Zalven’ is hetzelfde als ‘heiligen’. Het wordt in het Eerste Testament 24 keer genoemd, en in het Tweede Testament twee keer.

In het Eerste Testament was het daadwerkelijk ‘zalven’, en in het Tweede Testament was het zalven als heiliging. ‘Zalven’ heeft twee betekenissen: ‘toewijding’ en ‘heiliging’.

1. Toewijding

Lucas 7:38: *En zij ging wenende achter Hem staan, bij zijn voeten, en begon met haar tranen zijn voeten nat te maken en droogde ze af met haar hoofdhaar, en kuste Zijn voeten en zalfde ze met de mirre.*

2. Heiliging

Exodus 30:30: *Ook Aäron en zijn zonen zult gij zalven en heiligen om voor Mij het priesterambt te bekleden.*

In het Eerste Testament werd er gezalfd met een soort olie. Als je hier over nadenkt, kun je zien hoe bijzonder God te werk gaat, en waar Hij Zijn prioriteiten aan stelt. In Zijn Woord staat dat Hij Mozes de opdracht gaf om de olie te maken, met de bestanddelen en de daarbij behorende hoeveelheden door Hemzelf opgegeven.

In Exodus 30 gaf God Mozes de volgende opdracht:

23 Neem de fijnste specerijen:

Vijfhonderd sjekel dikvloebare mirre, half zoveel geurige kaneel – tweehonderdvijftig sjekel dus –, tweehonderd- vijftig sjekel geurige kalmoes

24 en vijfhonderd sjekel kassie, alles volgens het ijkgewicht van het heiligdom, en een hin olijfolie,

25 en bereid hieruit heilige zalfolie, een geurig mengsel zoals een reukwerker dat maakt.

De olie is een teken van de Heilige Geest.

Numeri 35:25:

Die men met de Heilige olie gezalfd heeft.

De genoemde specerijen in Exodus 30 hebben ieder een eigen betekenis. Hier zie je dat God nooit zomaar iets doet, dat zijn bedoeling een bijzondere weergave heeft. Altijd wanneer God iets kenbaar maakt, zit er een diepere betekenis in. We hebben een God van orde tot in de kleinste details.

Mirre

Zoet Gehoorzaamheid tot in de dood 500 sj

Kaneel

Uitbundigheid De aanwezigheid van God tonen 250 sj

Kalmoes

Eetlust Verlangen naar God 250 sj

Kassie

Vernedering Aanbidding 500 sj

Mirre

Zoet, 500 sjekel. Hiermee toont God dat gehoorzaamheid, samen met aanbidding, het belangrijkste is in ons leven. Ook laat Hij zien hoeveel waarde Hij hieraan hecht.

Hij wil dat we naar Hem luisteren, omdat Hij het beste wil voor ons. Hij weet wat we nodig hebben en Hij heeft het beste te geven. Hij kan dit alleen door onze gehoorzaamheid en ons vertrouwen op Hem.

Kaneel

Uitbundigheid, 250 sjekel. God wil dat het aan ons te zien is dat Hij in ons leven is. In ons handelen en wandelen.

Hij wil dat het kenmerkend voor ons is, dat de vreugde van Jezus Christus door ons geuit wordt en dat we proclameren wie God is.

Het gevaar is echter, dat het zo snel uit onszelf kan komen en het daardoor niet op het juiste moment of op de juiste manier gebeurt. Daarom hecht God grotere waarde aan de gehoorzaamheid. Deze is meer, 500 sjekel, om de uitbundigheid meer en beter gestalte te kunnen geven. Omdat daaruit Zijn aanwezigheid in ons te zien is. We kunnen vanuit gehoorzaamheid beter laten zien wie God voor ons is.

Kalmoes

Eetlust, 250 sjekel. Er is niemand die uit zichzelf naar God verlangt. Verlangen naar God kan alleen door Hemzelf, door de kracht van de Heilige Geest. Het wordt wel eens als egoïsme bestempeld, terwijl God het zelfs beloont. Er is nog nooit iemand geweest, die uit zichzelf de Heere Jezus liefheeft. Het kan alleen door de kracht van de Heilige Geest.

Het is zo bijzonder: God beloont ons, zonder dat we er zelf iets aan kunnen doen, voor hetgeen Hij ons Zelf gegeven heeft.

Kassie

Vernedering, 500 sjekel. Vernederen is niet onszelf verkleinen of vernederen, maar God verhogen. Als we God verhogen, gaan we ons als vanzelf vernederen. Echter, het blijft altijd om God gaan.

God verhogen is aanbidding. Door aanbidding komt er verlangen naar de Heere Jezus. Aanbidding is bijvoorbeeld God vertellen wat de Heere Jezus voor je gedaan heeft.

Daarom is de aanbedding belangrijker voor God, omdat dat zo nodig is om verlangen te krijgen. In aanbedding gaat het alleen om Hem. Dan zie je, in de Geest, in verwondering op naar de Allerhoogste.

Dan krijg je het verlangen om meer te zien Wie Hij is. Om te zien welke positie we hebben tussen God en Jezus en wat er zich afspeelt (en afgespeeld heeft) tussen Hen, aangaande jezelf.

Ook krijg je het verlangen naar De Heere Jezus; om Hem te ontmoeten, hetzij via het graf, hetzij in de lucht. Dan ontvang je die intense vreugde, die niet uit te spreken is, de vreugde door de liefde van Hem.

Hieraan is te zien dat we dit allemaal ontvangen door de Heilige Geest. Het lijkt dat kaneel en kalmoes minder belangrijk zijn, maar door mirre en kassie wordt deze waarde verhoogd. Zo wonderlijk werkt God.

In het Eerste Testament ging het om de zalving met specerijen, maar in het Tweede Testament wordt het de gave van de Heilige Geest.

Lucas 1:67:

En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde.

De Heilige Geest werkt niet op Zichzelf, maar God werkt door de Heilige Geest. De Heilige Geest neemt inwoning in ons.

Het gaat er dus om, hoe je tegenover God staat. Daarom is het zo belangrijk dat we een nauwe relatie met God hebben. Een nabij leven, waardoor we God steeds meer ervaren in vele dingen die we doen.

De Heilige Geest getuigt van de zaken die we niet zien. Zo is geloven een vertrouwen op de zaken die we niet zien.

Op het moment van bekering ontvang je direct de Heilige Geest, zodat God kan werken.

Dan kunnen we leven in afhankelijkheid van God en alles doen met Hem. Alles van Hem verwachten en leven naar wat Hij ons beloofd heeft (geloven), brengt ons dichterbij Hem. Dit heet: 'je leven in Zijn handen leggen'. Het verstevigt de relatie en versterkt de groei in je geloof.

Je vraagt tevens een ontvankelijk en opmerkzaam hart, een hart om de Heilige Geest te kunnen verstaan.

God heeft ons zoveel te zeggen, maar we verstaan het vaak niet en merken het daardoor niet op. Het is belangrijk om te weten en te begrijpen wat Hij ons te zeggen heeft.

Na de doop van Jezus door Johannes de Doper, kwam een teken van de duif. Dat is het symbool van de Heilige Geest.

De reden dat God het symbool van de Heilige Geest laat zien door een duif, is omdat de duif de enige vogel is die geen galblaas heeft. Gal is negatief, het staat voor de onreinheid van het hart.

Handelingen 8:21:

Bekeer u van deze uw boosheid en bid de Heere, of deze toeleg van uw hart u moge vergeven worden; 23 want ik zie, dat gij gekomen zijt tot een gal van bitterheid en een warnet van ongerechtigheid.

Gal is afgeleid van melancholie, en dat betekent: 'een verdrietige kijk op het verleden', 'onvervuld verlangen' of 'bitter'. Zo zie je dat God niet wil dat je terugkijkt op je zonden, je zondekennis, de slechte dingen die je gedaan hebt, wanneer je dit alles aan Hem hebt beleden.

Het gaat om het opzien naar God, om op te merken wat

Hij ons te zeggen heeft, zonder terugblik. Hier bevestigt God nog eens dat Hij de zonden niet wil terugzien, na het ontvangen van de Heilige Geest door middel van een duif. Dat is zo mooi. Wat hebben we toch een geweldige Koning.

Hoe gaan we met de Heilige Geest om?

Het is belangrijk dat we de Heilige Geest uitstralen. Niet door goed te doen op onze manier, maar op de manier zoals Hij Zelf wil en aangeeft.

Een hart dat God kan verstaan, kun je verkrijgen door een nauwe relatie met Hem. De gedachten die in ons opkomen kun je dan beter een plaats geven. Dan kunnen we beter onderscheiden of het van God komt, of van onszelf. Of het oprecht Gods wil is, hetgeen in ons opkomt.

De Heilige Geest wordt geblust als we de kennis die we van Hem ontvangen, voor onszelf houden. God wil dat we het uitdelen en dat we proclameren over onze Heer en Heiland. Dat het aan ons te zien is dat we anders zijn.

Door (vaak zelf gemaakte) regels en een wettisch leven, kunnen we de Heilige Geest uitblussen. Eigen regels en een wettisch leven getuigen ook van een gebrek aan kennis en een lauwe relatie met God.

Er zit geen leiding of liefde in, en dat kan ook eigenlijk niet anders. Het is dan veelal vanuit de mens en niet door een levend geloof in Jezus Christus.

Hoe komt het dat de ontvangen Heilige Geest soms niet tot uiting komt? Hij kan dan meestal niet werken door onze levensstijl. God kan niet met ons omgaan als we in zonden leven en erin volharden. Er is een nabij leven voor nodig, en dat is onmogelijk als we het zelf willen proberen. Er komen altijd aanvallen van buitenaf en dan

ben je in een zeer zwakke positie. Satan wil niet dat we het goed hebben met God en zal alles doen om dat te voorkomen.

Als je afhankelijk leeft, zul je echt meer ervaren van God, door de kracht van de Heilige Geest.

Je zult niet alleen meer ervaren van Zijn liefde, aanwezigheid en het verlangen naar Hem, maar je zult bijvoorbeeld ook weten wat God wil wat je doet. En je zult weten wat goed en kwaad is en ervaren wat de wil en de hand van God is.

Dat is leven onder de genade en niet onder de wet. Het wil niet zeggen dat de wet vervalt, maar deze is eigenlijk verweven in het leven onder de genade.

Door genade weten wat goed en kwaad is, is veel omvattender dan leven onder de wet.

Daarbij komt dat daaruit onze verantwoording vloeit. En daardoor kunnen we verstaan wat de Heilige Geest ons te kennen geeft, waar onze verantwoording ligt. En hoe en wanneer we deze moeten nemen. Hier kom ik later op terug.

Vroeger, toen God nog niet in mijn leven was, reed ik nog weleens te hard met de auto. Als er dan geen politie of flitspaal was, bleef de straf in de vorm van een bekeuring uit.

Als ik nu te hard rijd, onder dezelfde omstandigheden, blijft de bekeuring nog steeds uit, maar tegenover God voel ik dat ik fout doe. De Heilige Geest, Die ik door genade ontvangen heb, maakt dat bekend. Ik leef onder de genade van God en mijn fouten word ik direct gewaar, omdat de Heilige Geest mij die kenbaar maakt.

Dat is niet van: 'hé joh je gaat weer in de fout'. Nee, dan voel je dat je iets fout doet tegenover God. Je zult zeggen: 'als je te hard rijdt?' Ja, als je te hard rijdt. Je bent de

overheid dan niet gehoorzaam, en God wil dat we dat wel zijn. Anders zijn we God ook niet gehoorzaam. Het is geen bekrompenheid, zoals je wellicht zult denken. Het is een onderdeel van je relatie met God. Het is de gedeeltelijke ‘finetuning’ van de relatie en het is elke keer weer een geweldige les om te groeien in geloof, in de relatie waaruit vreugde ontstaat. Het is dus niet bekrompen, maar het geeft blijdschap.

Als je merkt dat iets je fout doet, en de Geest maakt kenbaar dat je het deed, dan schaam je je voor God.

Je hebt iets gedaan waarmee je God verdriet doet. Je gaat het direct bij Hem brengen, want je wilt niets liever. Je wilt het zo snel mogelijk vlak maken met God.

Dan doet Hij het weg en slaat een arm om je heen, zodat er weer een nieuw begin is.

Tjonge, ik ben wat opnieuw begonnen, elke keer weer, en het geduld van mijn Hemelse Vader is oneindig.

Als je vervuld bent met de Heilige Geest, en God openbaart Zich, dan waan je je een level hoger in de relatie met God. Als de Heilige Geest Zich volledig uit, dan ben je jezelf niet meer. Je kunt je werk niet meer doen.

Als God het niet op tijd zou remmen, dan leg je het leven hier af. Maar dan ben je bij de Allerhoogste, daar bij Hem kun je het wel aan, in een verheerlijkt lichaam.

Vervuld zijn door de Heilige Geest, in relatie tot God en vanuit de liefde van Hem, is het beste wat je op deze wereld kan overkomen. Je bent dan vol van Zijn liefde, je zou willen dat het nooit meer ophoudt.

Vraag er gerust om, God wil erom gevraagd zijn, Hij wil dat je erin volhardt. Het is geweldig om God door de Heilige Geest te ervaren, maar laat het niet alleen daarom gaan. Laat het als eerste gaan om Zijn eer en glorie. Dan

werkt God en dat merk je door de kracht van de Heilige Geest.

Volhard in het gebed en neem er de tijd voor. Bid hardop. Soms heb je het gevoel dat je dan zomaar wat van je afpraat, maar God wil dat je volhardt, dat je smeekt.

De Heilige Geest neemt het dan over. God gaat je dan helpen om tot Zichzelf te bidden, mooi hé? Beter kun je het niet hebben. Als dat gebeurt, kom je op een hoger niveau met God.

Vraag om een ontmoeting met Hem, en vraag of je Zijn liefde en trouw mag ervaren. Vertel Hem dat je een ontvankelijk hart wilt om de Heilige Geest te kunnen verstaan. Om te weten wat Hij je te zeggen heeft en te weten wat Hij wil dat je doen zult.

Vaak weet je het zelf niet, maar er kunnen ook dingen in de weg staan. Vraag of er nog iets op te ruimen is en of Hij het weg wil nemen wanneer er iets in de weg staat.

Ons lichaam wordt wel ‘de tempel van de Heilige Geest’ genoemd, het is Zijn woonplaats. We dienen deze te onderhouden naar Gods wil. Niet alleen om de Heilige Geest een goed onderkomen te geven, maar ook omdat God het beste voor ons wil. Ons lichaam is van God en we dienen er mee om te gaan zoals Hij dat wil.

Het is best moeilijk om hiermee om te gaan, want onze levensstandaard wordt als maar slechter met bijvoorbeeld E-nummers en snelle maaltijden met ingrediënten die niet goed voor ons zijn. Het eten wordt aantrekkelijker gemaakt door een mooi kleurtje bijvoorbeeld.

In onze economie draait alles om geld: het voedsel moet langer houdbaar zijn, zodat we het langer kunnen verko-

pen en we niet zo vaak naar de winkel hoeven en we op deze manier meer kunnen werken.

Kinderopvang is noodzakelijk, zodat we tijdelijk onze kinderen kwijt kunnen om ons werk te kunnen doen.

Men speelt erop in, en bevordert daarmee dat beide ouders kunnen werken. Het moet wel, want anders kunnen we ons huis en onze luxe niet meer betalen. Zo zitten we in de ban van de overmacht.

Er wordt wel beweerd dat bijvoorbeeld roken niet kan, omdat ons lichaam de tempel van de Heilige Geest is.

Dat is zeker waar, maar er wordt vaak aan voorbij gegaan dat er veel dingen slecht zijn voor ons. Roken lijkt slechter voor ons lichaam, maar valt eigenlijk onder dezelfde noemer. Want ook snacks, vet, energiedrankjes, te veel alcohol en dergelijke consumpties zijn niet goed voor ons.

Dat geldt ook voor make-up en soortgelijke middeltjes om onszelf op te knappen. We gaan er allemaal mank aan.

Hierin is roken niet uitgesproken zondiger dan andere invloeden op ons lichaam.

Roken is niet alleen slecht voor onze gezondheid, het gaat meer om de verslaving. Als je ergens niet meer buiten kunt, is het een verslaving. Het betekent dat je gebonden bent aan iets wat God niet goedkeurt. Alleen al het gebonden zijn, betekent dat je in de ban bent van een overmacht. De wereldse overmachten komen van satan. Zo kun je ook verslaafd zijn aan geld, aan gokken om geld te verkrijgen en vaak ook aan het gokken zelf. Het geeft een kick, waardoor de lust steeds groter wordt. Zo sluw is satan.

Het geldt ook voor werken, eten, hobby's, seks en sport. Het kan zo gemakkelijk tot verslaving leiden, en dan houdt het ons van God af. Dat is satans doel.

Sport

Het sporten opzich, binnen het kader van beweging, kan goed voor de mens zijn. Beweging hebben we nodig, afhankelijk van hoe bijvoorbeeld onze werksituatie is. Dan gaat het om beweging, of om een spelletje. Maar daar gaat het in de top van de sport al lang niet meer om.

Topsport wordt nog weleens vergeleken met onderstaande tekst. Aan de hand van deze tekst kunnen we topsport volgens velen tolereren:

Hebreeën 12 :1:

En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt,

Maar deze tekst hoort daar ook bij.

1 Korinthe 9:25

En iedereen die aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich

in alles. Zij nu doen dat om een vergankelijke krans te ontvangen, maar wij om een onvergankelijke te ontvangen.

En deze:

1 Petrus 1:16:

Wees heilig, want Ik ben heilig.

Hier wordt bedoeld dat we in onze weg naar de Bruiloft, in gebed, geloof en vertrouwen, op God ziende, de prijs mogen behalen. Het heeft niet met topsport te maken.

Er wordt bedoeld wat een sporter doet, niet wat hij beoogt.

We moeten strijden, niet uit winstbejag of eigen roem. Ik

zie het als een wedstrijd tegen satan, opdat we mogen

roemen in Jezus Christus en Hem de eer geven na de eindstreep.

De wereld gaat ongemerkt gebukt onder de verdwazing. Vooral als het voetbalseizoen weer nadert. Zelfs ons eten is dan oranje gekleurd.

Satan heeft ons weer in de ban als we opgaan in deze sport. Niet God, maar mensen krijgen de eer. Het doel is winnen. Winnen om de eer te krijgen, terwijl die eer God toekomt.

De spelers worden afgoden. We willen een handtekening of een handdruk. We beschilderen onze gezichten voor hen, om te laten zien dat we zo'n goede fan van hen zijn. We horen de geluiden langs de lijn, maar ook onderling: met allerlei gruwelijke woorden en verwensingen worden spelers beledigd. En de vele godslasteringen vanuit de tribune. Alles bij elkaar genomen, is het een spelletje van verkeerde komaf. Dan hebben we het nog niet eens over de corruptie in de sport.

Het dooft de Heilige Geest in ons hart, als je een oprecht christen bent met een leven dichtbij de Heere Jezus. God zegt: 'wees heilig want ik ben heilig'.

Ik spreek er weleens over, ook met mede christenen, en men vindt het wel meevallen en meent dat het wel kan. Het maakt niet zoveel uit, eigenlijk niets, wat wij ervan vinden, het gaat er om wat God ervan vindt.

We kunnen het ook eens andersom bekijken en wegemen wat van satan is. Wat zou er dan nog overblijven?

Wat denk je van het geld wat ermee gemoeid is. Wanneer iedere speler het met het salaris van een politieagent zou moeten doen van 2.300 euro netto per maand. Zou topsport dan nog populair zijn, en nog bestaan?

Dat denk ik niet, de hebzucht naar meer geld maakt het

voor de spelers een must om te winnen. Een kind van God moet ook oppassen, dat de hebzucht hem niet in de greep heeft, en hij moet dicht bij God blijven om dat te voorkomen.

Dan is er nog de eer die ermee opgestreken wordt, die alleen God toekomt. Als er geen aandacht meer geschonken wordt aan het voetbal zelf, als de tribunes leeg zijn en er geen tv-uitzendingen meer gemaakt worden, zou voetbal dan nog bestaan, afgezien van het financiële plaatje?

Ook is er de na-ijver om winnaar te zijn. Beide partijen willen winnen, de één gunt het de ander niet, omdat er zoveel geld en eer mee gemoeid gaat.

Het is afgoderij en hebzucht.

In Ezechiël 8 noemt God het 'het afgodsbeeld van de na-ijver'.

Ezechiël 8:5

Hij zei tegen mij: Mensenkind, sla toch uw ogen op in de richting van het noorden. Toen sloeg ik mijn ogen op in de richting van het noorden. En zie, ten noorden van de poort van het altaar stond in de ingang het afgodsbeeld van de na-ijver.

Als we iets najagen om er steeds meer van te krijgen, is het afgoderij.

De sportkwaliteiten rekenen we aan de mensen toe. Zij hebben de techniek verworven en hebben de talenten. God wordt de eer niet toegebracht terwijl het Hem wel toekomt.

Als satan eruit verdreven zou zijn, bestaat topsport niet meer.

Wie zou het op deze manier in de wereld gebracht hebben: God of satan?

Enerzijds ben ik van mening, dat als iets je aanzet tot nadenken en twijfelen over zaken waarmee God wel of niet verheerlijkt wordt, dat je dat bij voorbaat moet vermijden.

Anderzijds ben ik van mening dat je, in alles wat je doet, moet bedenken of God er wel mee verheerlijkt wordt en of het bijvoorbeeld niet om onszelf gaat.

Kortom: het is de vraag of het allemaal wel zinvol is wat we doen.

1 Petrus. 1:18:

In de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is,

Zingen en muziek

Een christen maakt graag muziek en zingt daar uiteraard graag bij. Het kan een geweldig mooie manier van aanbidding zijn en er kan ook gezongen worden vanuit een gebed of uit dankbaarheid.

Men zegt wel eens dat zingen twee keer bidden is en met regelmaat mag ik dat ook zeker ervaren.

Als daar muziek bij is als begeleiding, gaat het veel makkelijker en kun je je veel meer richten op hetgeen je zingt. Althans, voor mij geldt dat wel.

Muziek kan het geheel ook wel completer en mooier maken. Maar het kan mijns inziens ook het hele gebeuren teniet doen of afbreuk doen aan de kwaliteit van het zingen, en het grootmaken van God.

Ik ben van mening dat de muziek bij christelijke zang genuanceerder moet zijn dan elders in de wereld. We zingen tenslotte voor de Koning van hemel en aarde, jouw en mijn Vader.

Overigens heb ik wel eens de indruk dat het niet belangrijk is welke muziek er in de wereld gespeeld wordt. Als het maar snoeihard is en opzwepend, zodat men van gekkigheid niet meer weet wat men doet. Een ziekenhuisopname door het comadrinken of een overdosis drugs is niet zeldzaam. Daartoe leidt vaak deze muziek. 'Feesten' noemt men dat. Wij hebben een ander feest te vieren, toch?

Wanneer je als oprecht christen zingt, verschijn je voor God. Het is toch twee keer bidden?

Als we bidden, met God in gesprek zijn, doen we dat naar mijn mening met zoveel mogelijk eerbied en zoveel mogelijk rust of met gepaste geluiden. Ik ben van mening dat dat ook bij het zingen geldt.

God wil ook niet dat we met lege handen komen. Hierover schrijf ik later meer.

Daardoor ben ik van mening dat de muziek bij christelijke liederen belangrijk is. Als we tot God gaan in onze zang, dan past daar stemmige muziek bij. Als we in vreugde gaan, is het bijzonder als er vreugdevolle muziek bij is. Als we als een christenstrijder in het gebed zijn, past daar heel mooi een mars bij, dan wordt het een strijdlied. Deze verschillen merken we vaak niet bij muziekmakers.

Waarom zouden we God niet danken door middel van het opsteken van onze hand, als we zingen: ‘Dank U, o mijn Vader’, of beide handen omhoog doen, als we zingen: ‘Heft uwe handen naar omhoog’?

We kunnen God wel degelijk de eer brengen op deze manier. Als je oprecht voor God zingt, gaat het vanzelf, door de Heilige Geest, om de woorden kracht bij te zetten.

Alleen, het gebeurt ook wel anders onder de christenen. Soms lijkt het of de muziek het belangrijkste is. Ook snoeiharde muziek komt bij christenen voor. Buiten het feit dat het een aanslag is op de tempel van de Heilige Geest, is het mijns inziens niet goed. Daarover schrijf ik later meer.

Soms vraag ik me af of er besef is voor Wie we zingen, of we nog bemerken dat we voor een Heilig Majestueus God staan. We ondergaan een heiliging, om anders te zijn dan de wereld.

Onderscheiden we ons nog van de wereld? We zijn toch *geheel anders*?

Muziek is vaak bepalend of we een zangavond bezoeken of niet. De muziek moet in de smaak vallen en is kenmerkend vaak belangrijker dan de woorden die we tot God brengen. Ons eigen vermaak lijkt voorop te staan.

Al zou God geen voorkeur van muziek hebben, ik ben er van overtuigd dat Hij wil dat we ons van de wereld onderscheiden. Hij wil dat we van Hem zijn en dat iedereen dat kan zien. Hij is zo trots op Zijn kinderen dat Hij niet tolereert dat ongelovigen zich om de muziek bij de gelovigen scharen. Bepaalde muziek zou daar aanleiding voor kunnen zijn. De mogelijkheid bestaat dat dat voor hen 'geloven' is en daardoor kunnen ze bedrogen uitkomen.

Weet je, als je oprecht voor God de keuze maakt om de veilige kant van de muziekgenres te nemen, zal Hij met je zijn. Niet direct door de keuze van de muziek, maar door de keuze voor God.

Te harde muziek is een aanslag op de tempel van de Heilige Geest. Je kunt het vergelijken met bijvoorbeeld een vette hap of roken. Onze gehoororganen maken deel uit van ons lichaam, de tempel van de Heilige Geest.

Het is algemeen bekend dat een geluidsterkte van 80 decibel of meer voor een bepaalde periode, zeer slecht voor ons gehoor is en schade hieraan kan toebrengen. Ik heb het zelf ondervonden, met blijvende schade.

Bij sommige christelijke bijeenkomsten is de geluidsterkte ver boven de 80 decibel. Hoe kunnen we dat uitleggen tegenover God?

We willen op deze manier, door middel van zingen en aanbidding, een bemoediging van God door de kracht van de Heilige Geest ontvangen. Ik ga er vanuit dat dat het doel is van een christelijke zanger. Maar direct daarmee vervuilen we Zijn Woonplaats.

Wellicht iets om over na te denken en over te bidden.

Persoonlijk kan ik geen telefoongesprek voeren als er herrie om me heen is, en ik kan dan ook niet in gesprek met God zijn. Dus voor mij is het sowieso niets.

Ik mag in mijn leven veel met God in gesprek zijn, en voor mij past bepaalde muziek daar niet tussen.

Het is geweldig om, door middel van zingen, tot God te mogen gaan. Om te bidden en te danken voor Zijn bemoeiding, om die knipoog en glimlach van Hem te mogen beleven. Maar laat het alsjeblieft niet in de eerste instantie daarom gaan, laat dat niet het uitgangspunt zijn. Het gaat altijd als eerste om Zijn eer.

Bijvoorbeeld bij een concert, zie je bijna altijd dat de zanger of zangeres, soms buigend, het applaus van het publiek in ontvangst neemt. Dan vraag ik me af: ‘Waar ging het nu eigenlijk om: om jou of om God? We moeten onszelf toch *verloochen*?’

Ook de verlichting met discolampen, gericht op de zingende mensen. Ik ben bang dat we het Doel voorbij gaan.

Persoonlijk kijk ik kritisch waar ik me begeef tijdens het zingen. Thuis is dat geen probleem, als je zelf de muziek en liederen kan kiezen. Er is in bijvoorbeeld een concertzaal een bepaalde harmonie die je heel goed kan gebruiken.

Samen met je deelgenoten God groot maken met een verlangend hart, geeft altijd vreugde. Je voelt de saamhorigheid.

Ik bemerk de saamhorigheid het meest als de muziek voor een tijdje ophoudt, en alleen het zingen te horen is. Dat is voor mij saamhorigheid ten top. Muziek is mooi, als het past bij het lied. Alleen vind ik dat de muziek vaak de overhand heeft en dan gaan we mijns inziens weer het Doel voorbij.

Als ik tijdens een bijeenkomst mijn buurman of buurvrouw hoor zingen, en we samen onze stem tot God

brengen, zonder dat ik diegene ken, geeft dat een geweldig gevoel van eenheid. Maar die eenheid is weg als ik ze niet meer hoor door de muziek.

Dan valt mijn keuze eerder op thuis zingen met een klein groepje mensen, waar alles beter tot zijn recht komt.

Daarom bezoek ik bijvoorbeeld geen Engelstalige bijeenkomsten. Ik kan dan namelijk niet voor honderd procent meezingen, omdat mijn kennis van de Engelse taal niet toereikend is. Als ik een woord mis, gaat het ten koste van de band met God.

Als ik in de auto meezing met een lied, gaat het net zo. Dan fluit ik maar mee als ik de woorden niet ken, maar dat is niet het gewenste doel.

Een voorkeur voor een bepaalde zanger heb ik ook niet, het gaat mij erom tot Wie we zingen. Het gaat om de woorden die we samen tot God kunnen brengen.

Het liefst zie ik helemaal geen specifieke zanger, alleen maar een aantal zacht- en blijmoedig zingende mensen.

In veel gevallen eisen de zangers of zangeressen de aandacht op wat vaak niet ten goede komt van de gerichtheid tot onze God.

De Heere Jezus is ons Idool, toch? Wij zijn Zijn fan.

Zingen is mooi, maar het is zeker zo mooi als we ook stil mogen zijn voor God. Op een stil plekje, helemaal alleen. Dat we daar eens de tijd voor mogen nemen. Met je hart opziende naar de Allerhoogste. Met de genegenheid voor een ontmoeting met je Hemelse Vader. Dat je mag vragen: 'Vader, heeft U me nog iets te vertellen?' Dan zegt Hij, door Zijn liefde te geven, dat Hij van je houdt.

Je gaat dan in aanbidding. Dan ga je de woorden spreken die Hij geeft. Dan wil je Hem alleen maar groot maken en roemen in de Heere Jezus.

In dat nauwe contact, waar je bijna niet mee om weet te gaan, mag je iets van Zijn grootheid, almacht en Zijn onbevattelijke liefde ervaren. Dan zou je zo ineens bij Hem willen zijn. Dan voel je Zijn aanwezigheid en Zijn bekommelingen zo intens, je zou het, als het ware, bijna beet kunnen pakken.

Onze verantwoordelijkheid

Uiteraard is onze eerste verantwoordelijkheid tegenover God, dat we ons bekeren. Daarna begint onze verantwoordelijkheid daar, waar we erachter moeten komen wat God van ons wil. En om dat te weten, hebben we een hart nodig dat ontvankelijk is en Zijn stem verstaat.

Om zo'n hart te krijgen, hebben we vertrouwen op God, Zijn nabijheid en een nauwe relatie met Hem nodig. En daarvoor hebben we de Heilige Geest nodig, want God werkt alleen door de Heilige Geest.

Als we in afhankelijkheid van God willen leven, leven we zoals God het wil. Zeker, we hebben onze eigen verantwoordelijkheid, maar hoe weten we of die goed is? Hoe weten we of we die verantwoordelijkheid wel moeten nemen, en of we die op het juiste moment ervaren?

Daarvoor is een ontvankelijk hart van belang, en een nabij leven met God. We kunnen er pas achter komen wat Hij ons te zeggen heeft, als we dicht bij God leven en een nauwe relatie met Hem hebben. Dan kunnen we begrijpen wat Hij bedoelt en wat Hij wil. Anders kunnen we Hem ook niet zeggen, dat we willen doen wat Hij van ons wil.

God heeft Zijn Zoon, de Heere Jezus gegeven. Hij heeft geleden om voor alle mensen de weg te openen voor hun behoud. Daarom hebben we de verplichting tegenover God om ons te bekeren. We zijn het God verschuldigd, omdat we ons tegen Hem gekeerd hebben.

Hij heeft recht op ons, maar Hij verplicht ons niets. Hij laat de keuze aan ons. Door Zijn onmetelijke liefde jegens ons, wil Hij ons terug. Maar doordat onze zonden in de weg staan, moet er een Borg zijn.

Er zijn mensen die zeggen: 'Ik heb niet gevraagd of Hij aan het kruis wil.'

God heeft recht op ons. Hij heeft ons gemaakt en we zijn Zijn eigendom. God mag weten wat Hij met ons doet. We hebben totaal geen aanspraak op hoe we het willen hebben, we zijn verplicht God te gehoorzamen.

Maar God geeft wat je kiest. God is zo rechtvaardig, dat Hij daar niets van af of toe doet. Als je voor Hem kiest, dan zul je het beste wat er is, deelachtig worden. Je zult het niet beter kunnen krijgen, een eeuwigheid lang.

Maar als je voor satan kiest, want dat doe je als je niet voor God kiest, dan krijg je ook het meeste. Maar wel van het allerslechtste wat satan je kan bieden. Ook een eeuwigheid lang.

We hebben God voor alle dingen nodig. Dan is het beter om alles bij Hem te brengen, in plaats van onze eigen gedachten te volgen.

We zijn niet in staat enig goeds te doen. Alles wat we uit onszelf doen, is volgens Gods Woord zinloos.

Soms merk je tijdens een gesprek over een bepaald onderwerp, dat mensen zeggen: 'Ik vind van niet', of: 'Ik vindt het niet zo erg'. Maar het gaat er niet om wat wij ervan vinden. God wacht niet op onze mening. Het gaat erom wat God ervan vindt. Het gaat erom of we met ons hart Zijn wijsheid en trouw respecteren en Hem de eer geven. Het gevaar is groot dat we zelf beslissen en dat we zelf de verantwoording nemen, omdat het ons wel past om dat op dat moment te doen.

Bepaalde lectuur bijvoorbeeld, is vaak wel prettig om te lezen. Maar is het goed? Past het wel in onze levenswandel, als we proberen te leven zoals God het wil?

Nemen we onze verantwoording voor hetgeen we onze kinderen laten lezen?

Als we bijvoorbeeld de Donald Duck nemen, deze wordt gelezen in alle christelijke stromingen. Wat spiegelen we onze kinderen eigenlijk voor? Donald die altijd bezig is met de jacht op Katrien, waarvoor alles moet wijken.

De neefjes, die hun oom vaak belachelijk maken en denigreren. Dat is niet bepaald een voorbeeld voor onze kinderen, hoe ze zich horen te gedragen tegenover ouderen. Guus Geluk, die altijd uit is op geluk, er alles voor overheeft en vieze listige bedenkt om zijn hebzucht te bevredigen. Evenals Dagobert, die nooit genoeg geld heeft en door leugen en bedrog meer probeert te krijgen. En wat denk je van Zwarte Magica met haar duivelskunsten?

Het is niet het goede voorbeeld. ‘Ach,’ wordt wel gezegd, ‘het zijn maar kinderverhaaltjes.’ Maar juist omdat het kinderverhaaltjes zijn, is het zo gevaarlijk.

Je kunt je ook afvragen of God dit tijdschrift in de wereld gebracht heeft, of Zijn tegenstander.

We hebben onze verantwoordelijkheid voor onze kinderen.

Misschien heb je twijfels of weet je het niet. Vraag God maar wat Hij wil dat je kinderen lezen.

Je zou ook kunnen denken dat het bijvoorbeeld binnen onze verantwoording altijd goed is om over Jezus te spreken. Maar er zijn ook momenten in ons leven dat we onze mond moeten houden. Dat we in Gods handen moeten leggen wat er moet gebeuren. Het kan ook andersom, dat we niet luisteren en de verantwoording niet nemen.

God wees mij eens op mijn verantwoordelijkheid, omdat ik die zelf niet nam. Het ging niet direct over Hem, maar over een geschil met een ander persoon dat uit de weg moest.

Het moment was er om te reageren, God had het zo ge-

leid, dat het opgelost kon worden. Maar ik nam niet het initiatief om te reageren.

God deed het wel, de woorden werden uit mijn keel geduwd. Ik kon mijn mond niet houden, het geschil werd bijgelegd en de situatie was beter dan daarvoor. Zo is God: als Hij iets doet, maakt Hij het altijd beter dan het was.

Dan gebeurt er een wonder en zie je de grootheid van God. Het is zo bijzonder wat Hij dan doet. Niet alleen het wonder op zich, dat Hij ervoor zorgde dat het geschil bijgelegd werd, maar dat Hij Zich over me bekommert. Dat Hij constant er opuit is om me te helpen. Dat Hij dit voor mij doet. Dat bevestigt weer Zijn aanwezigheid, dat Hij er altijd voor Zijn kinderen is.

We hebben vele beslissingen te nemen in ons leven. Bijvoorbeeld waar we voedsel halen voor onze ziel, naar welke bijeenkomst we gaan.

We menen vaak dat we goed doen, we hebben er vele argumenten voor. 'Die kerk bezoeken we omdat daar de juiste leer gebracht wordt en omdat daar de regels (ogenschijnlijk) overeen komen met de Bijbel.' Of: 'Mijn ouders en grootouders kwamen er ook al.'

'Mijn grootmoeder was ook bekeerd en die zat er ook, dus het zal best wel goed zijn', zeggen we dan.

We volgen ook wel mensen die principes hanteren die niet overeenkomen met Gods Woord.

God wil dat we onze verantwoording daarin nemen en dat betekent dat we het bij Hem brengen en vragen wat goed is. Of we het bij God brengen of niet, is ook een verantwoording die bij ons ligt.

Ik hoor en lees vaak dat mensen zeggen, dat iemand door God in een kerk gebracht is. Zonder de persoon te kennen

(en dus ook zonder te weten of het klopt), wordt dat tegen diegene gezegd. Zeker, God kan iemand op een bepaalde plaats brengen, maar hoe weten we dat? Hoe kunnen we dat zomaar over iemand zeggen die we niet kennen? Vaak weten we van onszelf niet of we op de goede plek zijn, doordat we niet in het gebed volhard hebben om een antwoord van God te ontvangen.

Wordt er dan automatisch vanuit gegaan dat het goed is dat je in de kerk komt? Moet het daarom door God gedaan zijn? Geldt dat voor alle kerken, of alleen voor een bepaalde kerk? En wie bepaalt dat?

Het is belangrijk dat we altijd God vragen wat goed voor ons is. Als iets voor een ander goed is, wil dat niet zeggen dat het ook voor jou goed is. Als je bijvoorbeeld naar een kerk gaat, en je denkt zelf dat het goed is, heb je dat al eens bij God neergelegd?

Er zijn redenen genoeg, maar wat vindt God van het werk dat je doet, of je manier van opvoeden? Is het wat God van je wil? Zeker, we zullen het altijd wel een keer vragen, maar God wil dat we volharden in het gebed, dat we daardoor zekerheid krijgen.

Zeker, we zullen wel om hulp vragen, maar verwachten we het dan van God? Is ons geloof dan zodanig dat we een antwoord verwachten, en niet rusten voordat we een zeker antwoord hebben? Het kan alleen door vertrouwen op God en door de kracht van de Heilige Geest.

Dat zou betekenen dat we een bepaalde situatie niet zelf in de hand hebben. Dat klopt, maar God wil dat we het van Hem verwachten. Dan zal Hij het geven, opdat we Hem vertrouwen. Alleen als het in overeenstemming is met Zijn wil.

Dan nog geeft God misschien niet direct antwoord. Hij

doet het op Zijn tijd, maar je bent dicht bij Hem. Heb geduld om bij Hem te wachten, want bij Hem is het goed toeven.

Voor mij was het nood om te weten of ik in de goede kerk kwam. Of ik er goed aan zou doen om deze kerk te verlaten. Ik wilde het van God weten, omdat er zoveel verwarring ontstaan was door omstandigheden. Mij werd ook verteld dat God me er geplaatst had en dat maakte het me juist moeilijk.

Door de kracht van de Heilige Geest mocht ik volharden in het gebed, en er gingen drie weken overheen voordat God mij het antwoord gaf.

Op een bijzondere manier liet God me weten wat me te doen stond.

Ondanks dat God het antwoord gaf, was mijn vertrouwen te klein om het direct aan te nemen. Ik vroeg God om een bevestiging, en die kwam twee dagen later.

De zekerheid dat we de kerk moesten verlaten, kwam ook op een zeer bijzondere manier. Zoveel geduld moet God nu met Zijn kinderen hebben. Door ons ongelooft moet Hij ons elke keer weer overtuigen dat Hij het antwoord heeft op al onze vragen.

Zo merk je ook dat, als je met geduld naar God luistert, Hij je helpt en staat te wachten om je bij te staan.

We zijn uiteraard verantwoordelijk voor al onze daden tegenover God, en we hebben de verantwoording voor een onberispelijk leven. Kan dat dan? Nee dat kan niet, maar God verwacht dat we ons zoveel mogelijk hiervoor inzetten. En daarbij moeten we ook de verantwoordelijkheid nemen, om Hem te raadplegen.

We kunnen immers zelf niets en het gaat God om ons vertrouwen en geloof in Hem. God heeft ons ook de mid-

delen gegeven om strijdbaar tegen satan te zijn.

We mogen in de autoriteit van onze Redder, Jezus Christus, gaan staan met de wapenrusting, in gevecht tegen satan.

We mogen volharden in het geloof in Jezus Christus, en in vertrouwen op Hem ons leven gaan. We mogen de dingen doen die Hij van ons wil. Laat het ook onze wil zijn om te doen wat Hij van ons wil. Hoe is ons handelen in het dagelijks leven? Laten we ons afvragen of dat wel naar Gods wil is.

Laten we onze afhankelijkheid tonen, om onze relatie met Hem te verbeteren en daardoor te groeien in het geloof.

God wil het, omdat Hij aan Zijn eer wil komen en omdat Hij Zijn kinderen wil geven wat het beste is.

Zo is het niet altijd makkelijk om een kind van God te zijn. Om altijd te volharden in verwachting van Hem en in geloof.

Daarom is het noodzakelijk om in Zijn nabijheid te blijven en Hem steeds maar hierom te smeken. Ook is het noodzakelijk om te volharden in het gebed. Om te vragen of er nog iets in de weg staat. Dat we vragen, na een dag doorgebracht te hebben, of het allemaal tot Zijn eer was wat we gedaan hebben. Of we onszelf niet de eer toebrachten.

Het is belangrijk dat we een dankbaar leven hebben.

Onze verantwoording is ook danken en bidden voor je medemensen, ook al lijken zij vijanden van God. Voor God zijn zij dat natuurlijk niet. Hij houdt van ze met een onuitsprekelijk liefde.

Hij verafschuwt bijvoorbeeld de daden van de mensen van IS, maar Hij houdt van ze en wil dat ze zich bekeren. De taak is aan ons om te bidden voor de mensen die zij leed aandoen. Maar zeker ook voor de mensen van IS

zelf. Niet alleen omdat dat onze taak is, maar ook omdat we willen dat ze zich bekeren. Dat hetgeen Jezus voor jou gedaan heeft, ook bij hen gebeurt. Dat je wilt dat ze in dezelfde positie mogen zijn als jij bent. Dat je ze ook broeder of zuster mag noemen.

Het is vaak goed om te bedenken wat God van ons verlangt, hoe Hij naar bepaalde situaties kijkt. Onze visie is veelal niet de juiste.

Oprechte christenen zijn gezegend met alle zegeningen vanuit de hemel. Zij mogen in vertrouwen leven, in de kracht van het werk van de Heere Jezus, zij hoeven niet bang te zijn. Wanneer zij in het geloof op Jezus zien, is er veel minder, of zelfs geen vrees. Zij hebben een geweldige toekomst.

De mensen van IS hebben alles te vrezen en alles te verliezen, terwijl ze het zelf niet in de gaten hebben. Hun toekomst is rampzalig, wanneer ze zich niet bekeren. Zij hebben meer gebed nodig dan christenen. Ik ben van mening dat God er meer behagen in heeft dat we voor IS bidden, dan voor de vervolgte christenen.

In mijn waarneming wordt er pijnlijk weinig voor hen gebeden, ook door voorgangers.

We hebben ook de verantwoordelijkheid dat we laten zien dat we christen zijn.

Lauwe of tolerante christenen komen we nog wel eens tegen. Christenen waaraan weinig te merken is dat ze werkelijk christen zijn. Als je bijvoorbeeld in gesprek bent met mensen, en in dat gesprek wordt regelmatig gevloekt, komt het nabije leven niet echt openbaar. Soms is er zelfs niet eens een aanleiding is om te vloeken. Die is er overigens nooit, maar ik bedoel te zeggen dat er geen boosheid of iets dergelijks is. De vloeken lopen dan 'gewoon' in de regels mee.

Ik luisterde eens met een dergelijk gesprek mee. De spreker merkte me op en verontschuldigde zich tegenover

mij, over zijn woordgebruik. Hij zei: “Sorry, je zou niet zeggen dat ik elke week naar de kerk ga.” Ik dacht: ‘O, apart, hij verontschuldigt zich omdat hij naar de kerk gaat.’ Hij schaamde zich ook voor mij, want ik wist dat hij naar de kerk ging. Ik vraag me dan af waar het om gaat: om mij en om de kerk, maar niet om God?

Homofilie moeten we ook steeds meer tolereren. ‘Het heeft immers toch met liefde te maken en God is ook liefde.’ Dat zijn woorden die me letterlijk toegesproken werden.

Liefde tegenover mensen stellen we kennelijk meer op prijs dan liefde tegenover God. Want Hem doen we er immers verdriet mee.

Als we uit liefde voor God willen doen wat Hij wil, kunnen we dit nooit goedkeuren.

Romeinen 1:27:

En evenzo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven, en zijn in wellust voor elkaar ontbrand: mannen doen schandelijke dingen met mannen en ontvangen het gepaste loon voor hun dwaling in zichzelf.

We moeten inderdaad onze medemensen liefhebben, maar er is een verschil: God heeft man en vrouw liefde gegeven vanuit Hemzelf. Deze liefde, de agapé liefde, is anders dan de liefde die God ons ingeschapen heeft. En het is ook anders dan liefde uit hartstocht. Een stel van het gelijke geslacht zal deze agapé liefde, de liefde uit God, absoluut nooit ervaren.

Als je geborgen mag zijn en dicht bij God mag leven, zul je het verschil merken tussen de liefde van God, dat is de liefde die je ontvangt waarmee je bijvoorbeeld je ouders,

familie of vrienden mee liefhebt. De liefde uit hartstocht of de agapé liefde uit God die je uit genade ontvangt.

Galaten 5:24:

Maar wie van Christus zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd.

Dat is moeilijk, een kind van God leeft toch onder de genade? De Heilige Geest zegt dan toch wat goed en fout is? Hoe kun je dan in de zonden leven en volharden in het verkeerd doen voor God? Dan drukken we de Geest weg en leven we niet rein voor God.

We hebben al zoveel zonden, we hebben Jezus al zo hard nodig om rein te kunnen leven. We werken Hem tegen als we in deze hartstochten volharden.

God heeft man en vrouw gemaakt om elkaar te onderwijzen en te bemoedigen. Ook om van elkaar te genieten en zich te vermenigvuldigen, voor uitbreiding van Zijn koninkrijk. Die mogelijkheid en gelegenheid is er niet met twee mannen of twee vrouwen.

Misschien is dit je probleem en zorg, en bevind je je in een dergelijke situatie. Wellicht vind je het moeilijk om het bij God te brengen, maar Hij wil er bij zijn hoor, om je te helpen bij dit probleem. Hij heeft tenslotte het liefst dat je er vanaf komt en leeft zoals Hij het bedoeld heeft. Dat je Zijn liefde ervaart.

Geloven

Vroeger, toen de Heere Jezus nog niet in mijn leven was, vroeg men wel eens: ‘Ga jij naar de kerk?’ Ja, ik ging naar de kerk. Als ik het beaamde, nam men een andere houding aan. Als je naar de kerk gaat is er iets gaande met je, en het doet al snel de ronde dat je gelooft.

Ook op de vraag: ‘Geloof je?’ gaf ik een bevestigend antwoord, want als je naar de kerk gaat dan geloof je toch? Ook werd wel gevraagd naar welke kerk ik ging en ik was er ik trots op, dat ik naar een kerk mocht gaan waar het alleen daar mogelijk was dat mensen tot bekeering kwamen.

Vijftig jaar heb ik schijnheilig voor God geleefd. Even zolang ging ik wekelijks naar de kerk en er was geen glimp van Jezus in of aan me te herkennen.

Nu weet ik dat ik toen waardevol voor God was, maar ik was te hooghartig om me in Zijn Woord te verdiepen en me aan Hem over te geven. Vijftig jaar lang heb ik me laten verleiden en misleiden en heb ik niet toe willen geven dat er Iemand op me stond te wachten.

Ik zei dat ik geloofde, maar wat geloofde ik? Dat God bestaat misschien? Verder kwam ik niet. Dat is net zo ver als satan, die gelooft ook dat God bestaat.

1 Korinthe 15:17:

En als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos; u bent dan nog in uw zonden.

God zal nooit vragen waar en bij wie je gekerkt hebt, maar Hij zal wel vragen wat je met Zijn Woord gedaan hebt en waar je naar geluisterd hebt. Wat je deed met het onderwijs door middel van Zijn Woord en wat Hij je door Zijn knechten kenbaar maakte.

Geloofde je de dominees en oude schrijvers, of geloofde je God? Was je bereid te erkennen dat je gezondigd hebt en wilde je oprecht vergeving? Wilde je je leven in Zijn handen leggen en van daaruit leven en geloven?

Alleen na oprechte bekering ontvangen we geloof in Jezus Christus. Dan geloven we dat we behouden zijn door de liefde en de genade van God en de gave van Zijn Zoon Jezus Christus. Door Zijn bloed en het werk aan het kruis zijn we geborgen in Hem. Wat een zegen. Als we dat mogen ervaren, zal ons leven er geheel anders uitzien.

Geloven we dat altijd? Met name als je pas wedergeboren bent, word je nogal eens belast met de onzekerheid of het wel waar is. Satan is er één kwijt en zal proberen je terug te krijgen door je aan het twijfelen te brengen. Het zal hem nooit meer lukken, dat weet hij zelf ook. Maar hij zal blijven proberen om je van God af te houden. Hij zal proberen om je te laten zien dat je veel te slecht bent om kind van God te zijn. Dat je je niet genoeg bewust bent van de zonden die je gedaan hebt, dat je niet helwaardig genoeg bent.

Alles wat hij wil, is dat God niet aan Zijn eer komt en dat we Jezus niet als onze Verlosser en Heiland zien. Ook kinderen van God die langer in de genade mogen leven, hebben nog weleens twijfel, zelfs veel twijfel. Hoe komt dat?

Om ons geloof te behouden, hebben we een nabij leven met God nodig. Een nauwe relatie met de Heere Jezus.

Het is wel zo, dat hoe dichter je bij God leeft, des te groter de aantijgingen van satan kunnen zijn. Maar op een bepaald niveau kan satan er niet meer bij. In zo'n nauw contact met God laat Hij het niet meer toe.

Dan is er een band tussen God en jou, waar niets en niemand tussen kan komen. Dan ben je voor je gevoel en

beleving niet meer op deze wereld. Dan ervaar je de liefde van God ten diepste en kun je het bijna niet aan, wat God met je doet. Hij geeft wat je net aankunt, je bent volledig in aanbidding door de kracht van de Heilige Geest.

Je kunt Gods liefde dan niet aan. Het kan zo zijn dat je in tranen uitbarst van vreugde en het huis wel uit zou willen lopen en op straat jubelen en juichen. Het uit willen schreeuwen: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft!' Je wilt dat het nooit meer ophoudt.

Geloven houdt meer in dan dat we de zekerheid hebben dat we wedergeboren zijn.

Zeker, het is het belangrijkste en het beste wat je kan overkomen. Het is het eeuwige leven. De zaligheid hangt er vanaf, maar de kwaliteit van leven kan alleen maar groter worden als je geloof in Jezus Christus groot is.

Als je een groot geloof mag hebben, zul je, zoals gezegd, niet minder aantijgingen van satan ondergaan, maar je bent er wel beter tegen bestand.

Een groot geloof ontvang je door de kracht van de Heilige Geest van God, in relatie met de Heere Jezus.

In deze positie mag je in de autoriteit van Jezus gaan staan en satan weggagen. In de Naam van Jezus zal hij maken dat hij wegkomt. Die Naam kan hij moeilijk verdragen.

Vertrouwen hangt heel nauw samen met geloof. Door het geloof wordt je vertrouwen op God ook groter. Dan mag je op Zijn beloften vertrouwen en geloven dat Hij het doet.

Geloven is leven naar de beloften van God.

Wie in geloof op Jezus ziet, die vreest voor dood en dui-

vel niet. Als je dicht bij de Heere Jezus mag leven, en dus ook een groot geloof hebt, dan heb je nergens vrees meer voor.

Als je een confrontatie aan moet gaan, maar de hulp van Jezus verwacht, is het ineens geen confrontatie meer. Een moeilijk gesprek, een sollicitatie of het bijleggen van een geschil, iets waar je tegenop ziet, is niet moeilijk meer.

Als je een nabij leven hebt is het alleen maar relaxed en het maakt je dankbaar te ervaren dat de Heere Jezus je altijd bijstaat. Je moet je bedwingen, want je hebt vaak de neiging om dan te gaan huppelen.

Net zoals vroeger, wanneer je met je moeder mee mocht om iets leuks te doen. En nu hier, dat je met de Heere door het leven mag gaan.

We geloven niet altijd, we zijn niet altijd op de toppen van ons geloof. Het kan van het ene moment op het andere weg, en weer terug zijn.

Door het geloof en het vertrouwen op Jezus, kon Petrus op het water lopen. Hij geloofde dat Jezus hem hielp.

Hij vertrouwde Hem maar heel kort, daarna zakte hij in het water. Hij merkte de wind op en werd bang, het vertrouwen op Jezus was weg. Jezus zei toch tegen Petrus: 'kom'? Op het moment dat Petrus zijn geloof weg was, werd hij bang en zakte hij in het water.

Zo zien we dat we altijd op Jezus moeten zien, dicht bij Hem moeten blijven, Hem moeten vertrouwen en alles wat we nodig hebben van Hem moeten verwachten.

Op een morgen stond ik op met een hevige rugpijn. Zo hevig dat ik niet aan het werk kon. Ik vroeg God of Hij het weg wilde nemen, maar na een poosje was het niet verdwenen. Ik dacht bij mezelf: 'dan moet ik maar een pilletje nemen want zo kan het ook niet.'

Met het pilletje in mijn hand vroeg ik God of Hij het

wilde zegenen. Op dat moment liet Hij weten dat ik het pilletje niet nodig had en Hij gaf me het vertrouwen en de wetenschap dat de rugpijn zou verdwijnen.

Met grote moeite, maar vervuld met blijdschap, liep ik naar de auto. (Ik kon op dat moment ook niet huppelen.) Ik moest een half uurtje rijden, en op de plaats van bestemming gekomen, stapte ik de auto uit alsof er niets aan de hand was. De pijn was compleet weg. Het was er ook niet een klein beetje.

Toch kwam er ongeloof bij, want ik had het pilletje in mijn zak gestoken, voor het geval dat.....

Zo zie je maar weer dat God zo vaak in ons teleurgesteld is. Hij is zo onnoemelijk geduldig met ons. Hij wist al dat mijn geloof niet volledig zou zijn en dat ik het pilletje in mijn zak zou steken. Ik zou het bijltje er allang bij neergegoid hebben.

Wat zouden wij doen?

Stel: iemand vraagt mij over een week te willen komen helpen. Ik vind het heel leuk en stem er mee in. Ik denk: 'dat ga ik doen, ik heb hem al zo lang ergens mee willen helpen, superleuk!' Ik geniet er nu al van. (Zo denkt God overigens ook, hoor.)

De volgende dag vraagt hij of ik nog wel kom, waarop ik zeg: "Jazeker, dat hebben we toch afgesproken?" De volgende dagen belt hij nog een paar keer met de vraag of ik wel kom. Ik raak wel heel erg teleurgesteld.

En als de bewuste dag aangebroken is, en ik bij hem kom, is er nog iemand aanwezig. Hij zegt: "Ja, voor het geval dat jij niet zou komen."

Ik zou zeggen dat hij het maar met die ander moest doen, en ik zou rechtsomkeert maken.

Wat wil God van ons?

God wil dat we verblijd zijn in de Heere Jezus, en dat we Hem oprecht erkennen als onze Verlosser en Heiland. Hij wil dat we Hem volgen en Zijn voetstappen drukken.

Hij wil dat we er heilig op vertrouwen dat Hij doet wat Hij beloofd heeft in Zijn Woord. Hij wil dat we Hem alle lof en dank toebrengen, tot eer en glorie van Zijn Naam.

Hij wil dat we geloven en dat we verlangen naar Zijn komst op de wolken, naar het moment dat Hij ons komt halen na het horen van de bazuin en dat we in een ondeelbaar ogenblik bij Hem mogen zijn.

Hij wil dat we laten zien dat we geloven en ernaar leven dat God ons geheiligd heeft in Jezus Christus. Dat Hij ons op een voetstuk gezet heeft en dat Hij de Heere Jezus in ons ziet, en geen zonden.

Als je geborgen mag zijn in Jezus Christus, ben je geen zondaar meer. Paulus zegt in Romeinen 5: *‘toen wij nog zondaars waren’*.

‘We zondigen toch nog steeds?’ zul je zeggen.

Inderdaad, we zondigen helaas nog steeds, maar God rekent ons de zonden niet meer toe. Hij vindt ze zelfs niet meer in ons, maar toch wil Hij dat we ze belijden.

Niet alleen om ze te vergeven, (dat zijn ze allemaal eigenlijk al), maar Hij wil dat we erkennen dat we gezondigd hebben en dat we bij Hem komen om de relatie met Hem te onderhouden en te versterken.

God wil dat we dicht bij Hem blijven en erkennen dat we Hem altijd nodig hebben.

Als we dicht bij God leven, krijgen we meer geestelijke

nood. Want hoe dichtter je bij Hem leeft, des te meer ontdek je dat buiten Hem alles tegenvalt. Buiten Hem mis je de vreugde en het verlangen Hem te ontmoeten. Je merkt de zegeningen minder op en ook de betrokkenheid bij Zijn plan.

Mattheüs 5:3:

Gelukkig zijn zij die zich bewust zijn van hun geestelijke nood, want hun behoort het koninkrijk der hemelen toe.

Hij wil ons bij Zich hebben om ons Zijn liefde te kunnen geven. Dat is het liefste wat Hij doet. Ook wil Hij ons zo beschermen tegen het verkeerde van deze wereld.

Hij wil dat we Hem in ons leven doorlopend ervaren. Dat we constant rekening met Hem houden en Hem vertrouwen. Hij wil dat we, wanneer de mogelijkheid aanwezig is, met Hem in gesprek zijn.

Hij wil niet alleen dat we danken en bidden, maar Hij wil ook dat we aanbidden. Dat we vertellen dat we zo blij zijn. Dan wordt je nog blijer dat de Heere Jezus je Heiland is, dat je nooit meer bang hoeft te zijn en dat je altijd hulp van Hem mag verwachten.

Dan ervaar je Hem ook, dan voel je Zijn aanwezigheid als een deken over je heen.

Je hebt dat weleens als je uit een koele ruimte, buiten in de warmte komt. Dan voelt het net alsof er iets om je heen valt. Zo ervaar je ook Zijn aanwezigheid, Zijn liefde en zorg.

Dan kun je het wel uitschreeuwen dat je zo blij bent, dan zou je het wel van de daken willen schreeuwen.

God wil ook dat we onze zonden belijden, omdat satan er anders mee aan de haal gaat. Voor hem zijn de zonden van een kind van God een handvat om te misleiden.

Heel vaak komt hij ook op de oude zonden terug en, door

zijn vuile sluwheid, voor hem precies op het juiste moment. Hij kent heel goed onze zwakheden, en aan onze houding kan hij zien waar we mee bezig zijn. Daar speelt hij op in.

Onze gedachten kan hij niet lezen, dus als je in de autoriteit van Jezus gaat staan, met de wapenrusting aan, kun je hem het beste met luide stem wegsturen in de Naam van Jezus.

Als we het denken bereikt het hem niet. Daarom is het ook beter om hardop met God in gesprek te zijn en hardop je zonden te belijden. Als je ze bij God brengt, en satan hoort het ook, dan kan hij er weinig meer mee. Het is dan ook eigenlijk weer een proclamatie voor God.

God wil ook dat aan ons te zien is dat we de genade hebben ontvangen en dat we de vruchten van de Geest uitdragen. Als we hierin mogen wandelen met behulp van die Geest, zal satan ook minder gelegenheid hebben om het ons moeilijk te maken.

Efeze 5:9:

want de vrucht van de Geest bestaat in alle goedheid en rechtvaardigheid en waarheid.

God wil ook dat we Hem vertegenwoordigen, dat we Zijn Naam uitspreken en Hem bedoelen in onze gesprekken. Ook als we het woord voeren in een gemeenschap.

Vaak durven we dat niet, of hebben we de intentie niet die we zouden moeten hebben als we een nabij leven met de Heere Jezus hebben. Waar het hart van vol is, loopt de mond van over, toch?

Als onze intentie er wel is, durven we het vaak niet. Dan schuilen we er misschien achter dat er weerstand of ergernis kan ontstaan. Of we zijn bang dat God gelasterd wordt, of zelfs dat we niet meer serieus genomen worden.

Of dat we veracht en belachelijk gemaakt worden.

Ik vind het jammer dat bijvoorbeeld christelijke politieke leiders, of andere vooraanstaande personen, niet of zeer weinig ervoor uitkomen. Dat zij niet proclameren dat God alles in Zijn hand heeft en dat Hij de Koning van hemel en aarde is.

God wist dit al en Johannes zegt: *‘In de liefde is geen vrees’*, en Petrus zegt in zijn eerste brief, in hoofdstuk 4 vers 11 het volgende:

Als iemand spreekt, dan als iemand die de woorden van God spreekt; als iemand dient, dan als iemand die dient uit kracht die God schenkt; zodat God in alles verheerlijkt wordt door Jezus Christus. Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid. Amen.

En in vers 14:

Als u smaadt wordt aangedaan om de Naam van Christus, dan bent u zalig, want de Geest van de heerlijkheid en van God rust op u. Wat hen betreft wordt Hij wel gelasterd, maar wat u betreft wordt Hij verheerlijkt.

God wil ook dat we ons door Hem laten leiden in het spreken. Hier zie je dat het God om Zijn kinderen gaat. Hij zegt: *‘Als u smaadt aangedaan wordt om de Naam van Christus, bent u zalig.’* Dit is kruisdragen. Je ziet hier een beeld van het lijden van Jezus op Golgotha.

God wordt gelasterd, maar Hij hecht veel grotere waarde aan de verheerlijking van Zichzelf, door ons, doordat wij dan leven naar Zijn wil, door de kracht van de Heilige Geest.

Dit kan niet anders dan vreugde geven, want daar gaat het God om. Ik vind dat zo bijzonder, Hij stelt het geven van vreugde aan Zijn kind hoger dan het laten lasteren van

Zichzelf. Hij laat Zich lasteren om Zijn kind liefde te geven.

God heeft er een welbehagen in dat we onszelf onderwerpen aan de wil van God, met het risico dat we belaagd worden. Wanneer we Hem boven onszelf zetten, in het vertrouwen door de Heilige Geest, beloont Hij ons. Daarom geeft het altijd die onuitsprekelijk vreugde als je over Hem mag spreken.

Wat mogen we van God verwachten?

Alles wat God in Zijn Woord beloofd heeft, mogen we van Hem verwachten. Hij wil dat we geloven. Geloven is: leven naar de beloften van God.

Alles wat we nodig hebben, kunnen we van God verlangen. Hij heeft het beloofd, maar wil er wel om gevraagd zijn. *'Al wat u ontbreekt schenk Ik zo gij het smeekt'*, zegt Hij. Nee, je krijgt niet altijd wat je vraagt, al ontbreekt het je wel. Maar is het iets wat je echt nodig hebt? Vaak denken we zelf van wel, maar God weet precies wat we nodig hebben.

Gods wil is dat we leven tot Zijn eer. En wat Hij geeft is tot eer van Zichzelf. Dat kan zelfs, in onze beleving, tegenspoed zijn, zoals ziekte, moeite en verdriet. God doet dat niet Zelf, Hij kan satan daarvoor gebruiken. Hij doet dat om ons te beproeven en om ons dichter bij Hem te krijgen. Hij wil zo graag dat onze relatie met Hem in stand blijft en intiemer wordt.

Vaak wordt gedacht dat God tegenspoed geeft om te straffen. In onze beleving lijkt dat zo, maar Hij doet het om ons weer bij Hem terug te krijgen. Soms weten we niet waarom God iets doet, maar alles wat Hij doet heeft een doel. Er loopt Hem niets uit de hand. Soms zullen we er nooit achter komen waarom God iets gedaan heeft.

God verwacht ook dat Hij de eer krijgt in alle dingen die we doen. Dat we afhankelijk van Hem blijven, zodat Hij ons meer en meer kan leren leven zoals Hij dat wil. Dat is het beste voor ons. Hij weet immers wat we nodig hebben.

God wil dat we het goed hebben: een leven in en met Hem, in Jezus Christus.

Als je ziek bent, wil je natuurlijk genezing. Het is niet makkelijk om ziek te zijn, je werk te moeten verzuimen

en er niet te kunnen zijn voor je man of vrouw, of voor je kinderen.

Als je in vertrouwen hulp van God verwacht, dan zal Hij er voor je zijn. Het hoeft niet te zijn dat Hij de ziekte wegneemt, maar Hij wil je helpen erdoor te komen.

Vrij recent moest mijn vrouw een ernstige operatie ondergaan. Ze wilde er samen met God naartoe leven. Vanzelfsprekend eigenlijk. Als je liefde en leven naar Hem uitgaat, kun je niet meer zonder Hem.

Als je dat oprecht wilt, en je vertrouwen mag zo zijn, dan laat God je niet staan. Hij gaat met je mee. Het was zo bijzonder om te zien hoe God met mijn vrouw was, het straalde van haar af.

Ik was jaloers op haar, bij het zien hoe God haar droeg over de weg naar de operatie. Zo bijzonder, geen vrees en alleen maar op de Heere Jezus zien. De Heere was merkbaar bij haar, tot aan de narcose toe.

Zo zie je: als je oprecht iets van God verwacht, dan doet Hij het zeker. God gaf haar niet de zekerheid dat ze de operatie door zou komen. Maar Hij gaf haar wel de zekerheid dat ze, als ze er niet door zou komen, bij Hem zou zijn.

Als God je dat laat zien, dan is alles wat er gebeurt goed. Dan zie je Gods wil en ben je verblijd, zonder dat je weet wat er gebeurt. Dat is geloven.

De operatie verliep heel goed en het herstel ging zeer voorspoedig. De vreugde in de Heere was niet van haar geweken.

Teruggekeken valt de ziekte weg en het leven met de Heere Jezus overtreft het. Ze heeft het daardoor niet willen missen.

Zo zie je weer, wie in geloof op Jezus ziet, vreest voor dood en vijand niet.

Maar ik was bang haar te verliezen. Dat bracht ik natuurlijk bij God. Ik vroeg of ik haar nog een poosje mocht houden. Wij willen namelijk tegelijk de Heere Jezus in de lucht ontmoeten, samen met alle geloofsgenoten.

Maar God antwoordde niet zoals ik verwachtte en mijn vraag was niet zoals God van mij verwachtte. Hij gaf me te kennen dat mijn vrouw Zijn eigendom is en dat Hij mocht doen wat Hij wilde. Ik mocht voor een poosje met haar zijn, maar dat is ook zolang Hij wil. Ook gaf Hij me te kennen dat, als ik wilde dat ze bij mij bleef, ik haar onthield van het geweldige van wat God haar beloofd en voorbereid heeft. Ik kreeg een reprimande van God, en werd op mijn plaats gezet.

Maar, zo is God, Hij gaf me het vertrouwen dat Hij voor me zou zorgen, ongeacht wat er gebeurt.

Lieve lezer, dit is onze Hemelse Vader.

Aanvechtingen door satan

Iemand vertelde me eens dat ze wedergeboren was, maar geen last van satan had.

In een nabij leven kan dat eigenlijk niet. Het kan alleen als iemand op de toppen van het geloof leeft en geheel vervuld is van de Heilige Geest. Het lukt je overigens niet om een lange periode achtereen in zo'n situatie te leven. Het kan ook dat iemand in deze wereld leeft zoals satan het wel best vindt en dat hij straks, bij wijze van spreken, met de hakken over de sloot de hemel binnengaat. Daardoor kan hij de Heere Jezus weinig of geen kronen brengen, die God zal verzilveren en die voor eeuwig bepalen wie je bent.

Ieder kind van God dat een nabij leven wil, heeft last van de aanvallen van satan. De één meer dan de ander. Soms hebben we het niet eens in de gaten, totdat iemand, of God, ons erop wijst.

Er wordt wel eens gedacht dat, als je veel aantijgingen van satan hebt, je dan niet genoeg gelooft. Nee! Het is niet dat je een klein geloof hebt. Kleingelovigen laat satan met rust, dat gaat allemaal wel redelijk naar zijn wens. Hoe dichter je bij God leeft, des te actiever is satan. Hij kan zelfs kinderen van God gebruiken, om iemand tot zonde te verleiden. Maar op een bepaald moment, als je heel dicht bij God leeft, kan satan niet meer tussen God en jou komen. Je zou kunnen zeggen dat je dan op een hoger level zit.

Ik vernam ook weleens van mensen dat het niet aan ons ligt als we in de ban van satan zijn, en dat het niet onze eigen fout is dat satan over ons heerst.

Echter, we hebben God de rug toegekeerd in het paradijs

en mede daardoor hebben we direct aan satan gehoor gegeven.

Satan is de wereldheerser en als wij zijn listen niet weerstaan, zijn wij aansprakelijk en schuldig. Van satan zullen we nooit winnen, maar God heeft de mens een vrije wil gegeven om voor Hem te kiezen. Alleen door Hem kunnen we satan weerstaan, door te volharden in geloof.

Het is satan die gelovigen de vertwijfeling geeft, maar gelukkig: we zijn overwinnaar in Christus. We mogen de wapenrusting aantrekken, in de autoriteit van Jezus Christus gaan staan en satan weggagen in Zijn Naam.

Met regelmaat moet ik het ook doen. Bijna nooit meer voor vertwijfeling, maar voor oude zonden waar satan je elke keer weer aan herinnert. Ik jaag hem weg in de Naam van mijn Heiland. Hardop, want hij kan geen gedachten lezen. Hij weet dus niet wat ik denk. Als satan de Naam van Jezus hoort, is hij zo weg. Die Naam kan hij moeilijk verdragen.

Satan was Zijn rivaal, maar Hij is Overwinnaar, in Wie wij ook overwinnaar mogen zijn: overwinnaar in Jezus Christus, alle glorie aan Hem.

Onderscheiden we ons nog van de dingen die niet van God zijn? God geeft ons de vruchten van de Geest. Door die Geest kunnen we de dingen van God onderscheiden, maar ook praktisch zullen we daar bewust mee bezig moeten zijn.

Efeze 4:20:

Maar gij geheel anders, gij hebt Christus leren kennen.

Romeinen 12:2:

En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezind-

heid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.

We kunnen ons bijvoorbeeld onderscheiden in de keuze van muziek. Ik ben van mening dat we ons moeten onderscheiden van de muziek van de wereld. Ik kom weleens bij bijeenkomsten waar het verschil moeilijk te onderscheiden is. Omdat ik het opwekkingslied en de melodie ken, weet ik waar het om zou moeten gaan. Maar de muziek zou mijns inziens prima in een discotheek of op een house-party passen.

Ook zie je wel dat er in een kerkgebouw bijna geen licht is. Buiten het feit dat de Heere Jezus het Licht is, verwacht ik in een kerk geen half donkere ruimte die gelijk is aan het zicht in een discotheek.

Sinterklaas vieren is ook zo'n bijvoorbeeld. Het is ook een wereldgelijkvormigheid die aan satan toe te schrijven is. Je bent in de ban van de tegenstander, als je er geen afstand van doet.

Dit zogenaamde feest wordt in alle kringen gevierd. Tot mijn schande deed ik er ook intensief aan mee.

Gesprekken over dat het fout is, worden vaak afgedaan met: 'ach, het is toch een kinderfeestje', of: 'ik zie er echt geen kwaad in', of: 'ik voel niet dat het fout is'.

Het gaat er niet om wat wij vinden of voelen, het gaat erom wat God ervan vindt. Zoals ik eerder schreef: God werkt niet met ons gevoel of verstand, maar met onze wil.

Maar wat willen we nu eigenlijk: het gezellig en aangenaam maken met onze kinderen, of willen we God niet uit ons hart verliezen en Hem de eer geven?

Weten we heel zeker dat het wel kan? Hebben we het weleens in detail aan God voorgelegd en volhard in het

gebed, om een antwoord te krijgen?

De kenmerken van Sinterklaas zeggen al genoeg, toch? Hij draagt een hoed met een kruis erop en hij wordt 'de goed- heiligman' genoemd. Hij weet alles van de kinderen en dat staat vermeld in het grote boek. Ook is hij lief voor iedereen. Maar alleen de Heere Jezus is een Goed en Heilig Man.

Alleen Hij weet alles van de mensen. Alleen Hij heeft een boek waarin alles beschreven staat en alleen Hij kan aan ieder mens liefde geven.

Kortom, het is weer een duister spelletje, bedacht door de wereldheerser zelf. Of dacht je dat God dit bedacht heeft? Hij probeert altijd God na te doen en dat is hem in dit geval, met de genoemde aspecten, aardig gelukt.

Hij probeert ieder kind op zijn hand te krijgen en neemt daar de ouders soms zelfs in mee.

Hij boekt ook resultaat met zijn listigheden, want vele mensen houden het in ere door er een feest van te maken. Een feest door satan bedacht en we voelen ons er prettig bij.

We laten kleine kinderen geloven dat Sinterklaas echt bestaat en dat hij alles over de kinderen weet. Hierdoor wordt hun leven beïnvloed op een manier die buiten Gods wil is. Kinderen worden daardoor zelfs bang gemaakt en ouders gaan erin mee. We kunnen niet meer terug, dat is sneu voor het kind. We laten ons binden.

Over alles wat van God is, kunnen we een zegen vragen. Kunnen we God hiervoor ook om een zegen vragen?

We kunnen ons ook afvragen of God dit in de wereld gebracht heeft.

God zegt: *'En word deze wereld niet gelijkvormig.'* Dat wil zeggen dat we ons moeten onderscheiden van de wereld, en moeten laten zien dat we anders zijn. We zijn Koninklijke kinderen en dat zou de wereld toch aan ons moeten kunnen zien?

De wereld zou moeten kunnen zien dat we leven in de vreugde van onze Heere Jezus, dat we niet bang zijn en dat de hele wereld ons niet van ons geloof kan afbrengen. Dit kan de wereld alleen zien als we geheel anders zijn.

‘...door vernieuwing van uw gezindheid...’ Laat het je streven en verlangen zijn om Zijn wil te doen. Het is beter om God niet te vragen of het goed is hetgeen we doen, maar laten we vragen of Hij wil zeggen wat we doen moeten. Laten we vragen waar Hij Zijn welbehagen in heeft. Het is beter om te leven in afhankelijkheid.

Als je meest geliefde kleur van een auto blauw is, en je mag een auto uitzoeken, dan is de kans groot dat het een blauwe wordt.

Van deze gezindheid zouden we af moeten. We moeten geheel blanco tot God gaan, in de verwachting wat Hij wil en wat Hij zegt door de kracht van de Heilige Geest. We moeten ook ontvankelijk voor de vruchten van de Geest zijn.

‘... word innerlijk veranderd...’ Dat betekent dat je uitsluitend op God gericht bent en van Hem afhankelijk bent. Dat is welbehaaglijk voor God, want dan gaat het niet om een blij hart of de vreugde te ervaren voor onszelf. Dan gaat het om Hem, Wie alle eer toekomt. Het betekent ook dat de liefde en genegenheid naar andere mensen, is zoals God het wil. Dat we de vruchten van de Geest uitdragen. Het is een proclamatie aan satan.

God spreekt niet altijd in woorden of door Zijn Woord, maar ook door gebeurtenissen. Of Hij gebruikt mensen om ons heen. Dat moeten we opmerken. We moeten leren verstaan wat God ons door de Heilige Geest te zeggen heeft. Het is van belang om het te kunnen onderscheiden, omdat satan ook op deze manier kan werken.

Het kan ook dat God je niet direct antwoordt op het gebed, maar dan is het goed om erin te blijven volharden en niet te gaan twijfelen.

Als je een keuze maakt, en je bent er niet zeker van dat je het goed doet voor God, dan zou ik het niet doen.

Als je blijft twijfelen is het weer een gelegenheid voor satan om erop af te gaan. Hij zal proberen om je het verkeerde te laten doen.

Geef God dan, populair gezegd, het voordeel van de twijfel en niet jezelf. Het zal zeker meer vrucht afwerpen. Je doet dan oprecht iets voor God, het maakt niet altijd uit waar het om gaat. Als je dan oprecht mag zeggen: ‘Vader, ik doe het voor U’, dan ga je werkelijk wat beleven.

Lucas 9:23:

Hij zei tegen allen: Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen.

Dit heeft ook betrekking op vrouwenkleding waardoor mannen gemakkelijk verleid kunnen worden. God keurt dat niet goed.

Als we de oorzaak zijn van het feit dat mannen op bepaalde gedachten komen en zich hierin verlustigen, dan gaat er iets echt fout.

We zondigen altijd voor onszelf en vaak brengen we anderen ook in zonden.

Als mannen hierdoor moeten vechten om niet op deze gedachten te komen en omdat ze willen leven zoals God het van hen verwacht, hebben we God iets uit te leggen.

Deze mannen moeten God om hulp vragen en vechten tegen iets wat Gods eigen kind veroorzaakt. Dat is iets om over na te denken en te bidden.

God werkt naar onze wil

God werkt niet naar ons gevoel of verstand, maar naar onze wil, als het in overeenstemming is met Zijn wil. Dat doet Hij bijvoorbeeld wanneer je heel veel Bijbelkennis wilt hebben. Je meent het nodig te hebben om makkelijk mee te praten met anderen, en om makkelijker te kunnen herleiden wat de dominee bedoelt in zijn preek. Je gaat op zoek naar een goede Bijbelschool en je gaat kennis vergaren. Het lijkt een mooie gedachte en een nobel streven. Maar in dit geval gaat het niet om God, maar om jezelf te kwalificeren. God gaat in dit geval niet met je mee. Het kan ook zijn dat je oprecht voor God je kennis wilt verrijken, om Hem beter te leren kennen. Dat je Zijn Woorden in de Bijbel wilt leren begrijpen, opdat je mag groeien in het geloof. Als dat je oprechte wil is, dan gaat God met je mee. Grote kans dat er de volgende dag een folder door de deur komt, met een uitnodiging om een Bijbelstudie te volgen. Of dat er een telefoontje komt van een bekende, die je uitnodigt. Ik ben ervan overtuigd, dat het vergaren van die kennis je dan makkelijk afgaat. God kan alle manieren gebruiken. Ik kijk er elke keer weer van op, wat God doet en hoe Hij dat doet, maar vooral vind ik het bijzonder *dat* Hij het doet. God gaat wonderlijke wegen.

Een roker denkt bijvoorbeeld: 'ik zou wel willen stoppen met roken', of hij voelt dat het niet goed voor hem is. Maar ondertussen gaat hij 'gewoon' door met roken. Of hij begint na een korte stop weer opnieuw. Ook kan hij kennis vergaren, om manieren te vinden hoe hij van het roken afkomt. We kunnen het zelf, het ligt binnen ons vermogen dat God ons gegeven heeft. Het kan, maar is meestal bijzonder lastig. Hoe komt dat? Wilen we wel echt stoppen?

Je kun jezelf wijs maken dat het slecht is, of dat God het niet goed vindt. Misschien raakt het je zelfs dat je God er verdriet mee doet, omdat het een verslaving, een gebondenheid is. Het zal je niet helpen als het daarbij blijft.

Weet je wat helpt, wat de juiste manier is? God in vertrouwen nemen en Hem vertellen dat je echt wilt stoppen, dat je het oprecht wilt. En vragen of Hij je wil helpen. Dan gaan er wonderen gebeuren. Ik ken mensen, waaronder ikzelf, die 'gewoon' stopten met het roken, zonder enkel bijverschijnsel. Met God kun je alles, en als je je wil kenbaar maakt, zal Hij helpen.

Een zuster vertelde me eens dat ze God ook om hulp vroeg, om van het roken af te komen. De eerstvolgende sigaretten die ze nam waren niet te roken, zo smerig.

God wil helpen maar Hij verwacht van ons inzet, dat we het oprecht willen, en vertrouwen op Hem. Het is een onderdeel van een relatie met Hem.

Een andere zuster, ja ik heb veel broeders en zusters in Christus om me heen, zij wilde alle liederen uit de Opwekkingsbundel uit haar hoofd kennen. Ze wilde God grootmaken met zingen. Ik heb zelf gehoord dat God haar gezegend heeft met een prachtige stem. Ze bracht het bij God en Hij gaf haar dat ze alle liederen uit haar hoofd kent.

Breng je oprechte wil bij God. Als het naar Zijn wil is, zal Hij zeker helpen, Bij Hem is alles mogelijk.

Bidden, danken en aanbidden

Een relatie met God bestaat uit bidden, danken, aanbidden en leven in afhankelijkheid van Hem.

Bidden

Het is begrijpelijk dat een relatie met God niet kan ontstaan, worden voortgezet of verstevigd, zonder in gesprek met Hem te zijn. Door te spreken met God wordt de relatie verbeterd.

Deze relatie is er niet uitsluitend wanneer we bidden en danken. Ook niet alleen wanneer we Hem aanroepen als we Hem nodig hebben. God hebben we altijd, elke seconde van de dag, nodig. We zijn constant in relatie met Hem.

We kunnen niet met Hem spreken als we met onze buurman in gesprek zijn, maar we kunnen wel in afhankelijkheid van God met de buurman spreken.

God wil dat we een biddend leven hebben.

1 Thessalonicenzen 5:17:

Bid zonder ophouden.

Ik vroeg eens aan een dame waarom het noodzakelijk is dat vrouwen een hoed dragen tijdens hun kerkdienst.

Ze verwees me naar de volgende tekst.

1 Korinthe 11:5:

Iedere vrouw echter die bidt of profeteert met onbedekt hoofd, onteert haar eigen hoofd, want het is precies hetzelfde alsof zij kaalgeschoren is.

Ik zei: “Dat is ook wat, nu wil God dat we bidden zonder ophouden. Dan zou je hem 24 uur per dag moeten dragen.”

Als je bidt, en je relatie met God intens is, dan vraag je haast in je onderbewustzijn of God je woorden geeft. Je hele leven is dan in verwachting van God. Eigenlijk ben je constant in gebed en spreek je met God. Als je nieuwe schoenen gaat kopen mag je daar in zekere zin voor bidden. Maar als je een nabij leven hebt, gaat God automatisch met je mee, dan leef je daar naar. Dan is het de relatie.

God wil dat we de relatie onderhouden, maar dat is niet altijd makkelijk. Van God uit is het onafgebroken, maar wij moeten eraan werken omdat de boze machten ons er vanaf proberen te houden. Om ons daar sterk in te maken, hebben we hulp van God nodig en die mogen we van Hem verwachten. Hij staat zelfs te wachten om die hulp te kunnen geven.

Mattheüs 7:

9 Of is er soms iemand onder u die, wanneer zijn zoon om brood vraagt, hem een steen zal geven?

10 Of misschien zal hij om een vis vragen — hij zal hem dan toch geen slang geven?

11 Als gij dus, ofschoon gij slecht zijt, goede gaven aan uw kinderen weet te geven, hoeveel te meer zal dan uw Vader, die in de hemelen is, goede dingen geven aan wie hem erom vragen!

Hoe hechter de relatie met God, des te moeilijker is het om een breuk daarin te verdragen.

Ik had eens een moment in mijn leven dat ik God werkelijk kwijt was. God had Zich in mijn waarneming voor een korte tijd teruggetrokken. Ik zeg: ‘in mijn waarneming’, want God laat Zijn kinderen nooit meer los.

Door Zijn liefde, genade en trouw heeft Hij dat beloofd, en we mogen er vast in geloven dat Hij ons hierin nooit zal teleurstellen.

Ik was dus voor een poosje God kwijt. Dat poosje was aanvankelijk maar een aantal minuten. Op het moment dat ik naar bed ging ontstond het gevoel en ik wist niet hoe snel ik naar mijn slaapkamer moest om God te vragen om terug te komen.

De relatie was in mijn beleving verbroken en moest zo snel mogelijk geheeld worden, want ik miste God. Mijn keel werd bijna letterlijk dichtgeknepen.

Gods aanwezigheid, Zijn nabijheid was weg en ik moest op de knieën. Op de knieën gezeten bad ik net zoals vroeger, toen de Heere Jezus nog niet in mijn leven was. Zoals altijd het geval was, tot het plafond en niet verder. Ik kon God niet bereiken en ik was in mijn waarneming echt door Hem verlaten. Hij wilde niet meer naar me luisteren.

Hier beleefde ik voor een moment een bepaalde Godverlatenheid, terwijl dat het nog lang niet was. God trekt een weinig Zijn handen van je af, laat het koord iets vieren en we missen Hem al.

Na een korte tijd en in een onbeschrijflijk beroerde positie ben ik abrupt gestopt met bidden, want het hielp toch niet. Ik was ten einde raad, door God verlaten.

Ik ging mijn bed in, kuste mijn vrouw welterusten en ging wéér bidden. Door de kracht van de Heilige Geest. Mooi hè, die Geest was nog in me, terwijl ik dacht dat God me verlaten had. Ik mocht in de vrijmoedigheid van Hemzelf eisen dat Hij me zou helpen. Omdat het me aan Hem ontbrak en omdat Hij het beloofd heeft te schenken wanneer ik er om zou smeken (Psalm 81:12).

Ik sprak met grote vrijmoedigheid tegen God en zei: "Vader, ik hou niet op met bidden totdat U weer terugkomt." De woorden werden als het ware voor me uitgesproken en na enkele minuten ging mijn smeekgebed over in aanbedding en daarna in een dankgebed met een geweldige omhelzing van Gods kant.

Het maakt je relatie met Hem wéér sterker en het vertrouwen wéér groter. Hij wordt wéér meer je Vader, maar je kunt Hem steeds moeilijker missen. En dat is Gods doel.

Hij wil dat we zo dicht mogelijk bij Hem blijven, omdat Hij dan alles kan geven wat we nodig hebben. En dat is het liefste wat Hij doet. Omdat Hij wil dat we het goed hebben, uitsluitend door Hem in Jezus Christus.

Waar bidden we voor? Er wordt wel gezegd dat je God alles mag vragen wat je nodig hebt. Dat is zeker waar, maar het probleem is dat we lang niet altijd weten wat we nodig hebben. We vragen zo vaak het verkeerde. Als we bijvoorbeeld ziek zijn, vragen we logischerwijs om genezing, omdat we zelf denken dat we dat nodig hebben. Dat ligt ook voor de hand: je kun je werk niet doen of voor het gezin zorgen. Maar vindt God dat het meest nodig? Is dat voor God op dat moment het belangrijkste? Het kan zo zijn dat God het nodig vindt dat je ziek bent, om je zo dichter bij Hem te krijgen.

Dat wil niet zeggen dat je die ziekte lijdelijk moet ondergaan, maar je moet erkennen dat je Gods barmhartigheid nodig hebt. Je moet smeken om hulp, om hetgeen Hij het beste voor je vindt.

Hij kan je ook kracht geven om de ziekte te ondergaan en dat je het evenwel moet dragen. Zijn wil geschiede, toch? Zeker, je vraagt om beter te worden, maar als je dan oprecht vraagt: 'Heere als ik het dan toch moet ondergaan, wilt U me dan kracht geven om het te dragen, opdat ik U niet uit mijn hart verlies?' Dan gaat God het met je maken.

Ondanks dat je toch op dat moment niet beter zou worden, gaan er wonderen gebeuren. Het is zelfs goed mogelijk dat je in plaats daarvan de ziekte niet zou willen missen.

Er wordt wel gezegd dat we God alles mogen vragen, zoals een kind iets aan zijn vader vraagt. Of dat we alles aan een ander mogen vragen, zoals we het aan God vragen. Uit Gods woord blijkt dat dat niet geheel correct en ook eigenlijk niet mogelijk is.

Als we tot God gaan, wil Hij als eerste niet dat we met legen handen komen.

Exodus 34:20:

Men mag voor Mijn aangezicht niet met lege handen verschijnen.

Je zou kunnen zeggen: ‘wat hebben wij God nu te bieden?’ We hebben God dank te bieden. Dankbaarheid, omdat we tot Hem mogen naderen.

En geloof, omdat Hij beloofd heeft te helpen op Zijn wijze, op grond van Zijn beloften.

Ook hebben we Hem trouw te bieden. We hebben die verplichting, omdat Hij een verbond met Zijn kinderen aangegaan is.

Tenslotte hebben we Hem aanbidding te bieden, omdat de Heere Jezus het werk gedaan heeft om voor God aangenaam in het gebed te kunnen verschijnen.

Dank God voor de Heilige Geest, door Wie we dit allemaal mogen en kunnen doen.

Als we bidden, iets van God verlangen, gaat het in het begin nooit om onszelf, het gaat om Gods wil. De wil van God zou als een rode draad door onze gebeden moeten lopen, zodat we onze wil toetsen aan Gods wil, in verwachting van Hem.

Bidden is geloven. In Gods Woord staat:

Mattheüs 7:7:

Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opgedaan worden.

We mogen aanspraak maken op Zijn beloften. Dan mogen we verwachten wat Hij goed voor ons vindt.

Wanneer we tot God gaan, gaat het als eerste om Hem. Hoe nodig we Hem op dat moment ook hebben, het gaat erom of Hij het wil, wat we vragen. Daarbij te bedenken dat, wanneer Hij niet wil wat we vragen, het beter voor ons is dat het niet gebeurt. God heeft altijd het beste met Zijn kinderen voor.

Dan kan er zelfs vreugde kan ontstaan, wanneer het niet gebeurt. Dat kan door het besef dat Hij iets anders met ons wil en dat Zijn plan met ons anders en beter is dan ons plan. Dan beseffen we dat Hij voor ons zorgt.

Wanneer het toch een teleurstelling zou zijn, mogen we wel vragen en verwachten dat Hij helpt om het te verwerken of te dragen. Dat heeft Hij immers beloofd.

Als een kind daarentegen iets aan een ander vraagt, wil het ook dat het gebeurt. Een kind zegt niet van tevoren: 'Als u het niet wil, hoeft het niet hoor.' Grote kans dat het van boosheid staat te trappelen omdat het bijvoorbeeld die speelgoedauto niet krijgt. Het kind zal ook niet denken: 'Als u het niet wilt, zal het niet goed voor me zijn', of: 'Dank u wel dat u zo goed voor me zorgt.'

Het is geen probleem als een kind, met bepaalde mate, een ander vraagt om iets te krijgen, maar we kunnen het niet vergelijken met de vraag naar God.

Hoe geweldig is het dat we Iemand hebben bij Wie we altijd terecht kunnen. Iemand die altijd voor ons klaar

staat, bij Wie we geen afspraak hoeven maken, maar Die elke minuut van de dag tot onze beschikking staat. Wat een wonder! Hij zal nooit zal zeggen: ‘Ben je er nu al weer?’ of: ‘Dat heb Ik je al zo vaak verteld.’

Nee hoor, Hij zal eerder zeggen: ‘Waar was je nou? Ik heb je gemist.’

Hij staat met open armen, al voordat we tot Hem komen. Hij weet exact wat we willen. Eigenlijk hoeven we niet uit te leggen wat we willen. De uiting dat we Hem nodig hebben en niet zonder Hem kunnen, is al genoeg. Niets is te lastig of te moeilijk, er is geen probleem op de wereld dat groter is dan de afstand tussen de knieën en de vloer.

Als je hiernaar leeft, word je 's morgens wakker, biddend en blij in de Heere Jezus, met de vreugde die alleen in Hem te vinden is. Die onbeschrijflijke blijdschap vanbinnen. Ik bedoel niet die juichende vreugde die ook uit je hart komt, waarbij je de neiging hebt te huppelen van blijdschap. Dat is geweldig, maar deze keer bedoel ik die stille tevredenheid, ziende op Jezus. Die inwendige vreugde en dat vermaak in Hem, waarbij je Zijn heiligheid en aanwezigheid ervaart. Dat Hij er ‘gewoon’ voor je is.

Dat je voelt, ongeacht waar je bent of wat je mankeert, dat je nergens bang voor bent en nergens tegenop ziet en dat je die totale vrijheid ervaart. Een intieme relatie met Jezus, waarin je verlangen bijna niet te houden is. Het is niet te omschrijven.

Danken

Door een goede relatie met de Heere Jezus krijgen we een dankbaar leven. En door een dankbaar leven wordt de relatie met Hem sterker.

Daardoor beseffen we ook dat we altijd iets te danken hebben. Al zouden we denken dat er niets meer is om

God te danken, dan kunnen we Hem danken voor de gegeven genade aan onze broeders en zusters, en aan onszelf.

Als je dicht bij God mag leven, merk je de zegeningen beter op. Dan heb je ook meer reden om te danken, want je ziet meer wat God voor je doet en gedaan heeft. Soms mag je ook zien wat Hij voorbereid heeft, en dan kun je je dank niet op. Dan weet je niet hoe je Hem moet danken, want dan is alles tekort en te weinig.

1 Thessalonicenzen 5:18:

Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u.

Ook kunnen we God danken, voor het feit dat alles wat ons overkomt, niet erger is dan het al is. Dat is volharden in dankbaarheid en vertrouwen op God. Juist dat beloont Hij.

Het overkwam mij dat ik met een haakse slijpmachine in mijn wijsvinger sleep. Het voelde niet goed, maar ik schrok het meest van het feit op zich, dat het helemaal foute boel zou kunnen zijn. Ik keek, de wond was tot het op bot en ik dankte God dat het niet erger was en dat de vinger er niet af was. Toen werd ik innerlijk verblijd door de kracht van de Heilige Geest.

Toen de slijper in mijn vinger ging had ik me ook zeer ontevreden op kunnen stellen, met verkeerde uitlatingen of boosheid tot gevolg. Maar ik deed het niet. God bewaarde me ervoor en gaf me dat ik Hem kon danken dat Hij ervoor zorgde dat het niet erger was. Ik dankte God, ondanks dat dit me overkwam en dat het best heftig was. Ik kon roemen in God en kon Hem eer geven, terwijl het mij tegenzat, voor zover je dit zo kunt noemen. En God beloonde het.

Dat is zo bijzonder, God geeft het. Hij laat het gebeuren en Hij beloont het. Hij beloont mensen voor hetgeen Hij zelf geeft.

Vanaf het moment dat het gebeurde en zolang de wond er was, heb ik werkelijk totaal niets gevoeld. Alsof er niets gebeurd was en er nooit een wond geweest was.

Zo is God: als je Hem boven alles zet (wat Hij zelf doet), zal Hij je zeker ook verhogen.

We kunnen één keer per jaar een dag van dank houden, maar dat wil toch niet zeggen dat we voor de rest van het jaar niet zo intensief hoeven danken? God wil dat we altijd een dankbaar hart hebben en dat we niet alleen danken als er iets bijzonders in onze beleving voorgevallen is.

Constant gebeuren er dingen waarvoor we God kunnen danken. Bijvoorbeeld als iemand een stapje voor ons opzij doet. Dan zeggen we tegen die persoon 'dankjewel', maar waarom zouden we God daar ook niet voor danken? Alles gebeurt immers door en uit Hem. Als iemand jou bedankt, of jij iemand anders, dan heb je altijd reden om God te danken. Hij heeft het gedaan, niet jij of de ander.

Als je een nauwe relatie met God hebt en dicht bij Hem leeft, heb je een dankend leven. In alles wat aangenaam is, dank je God. Je voelt dat Hij constant bij je is. Je realiseert je steeds meer dat God voor je zorgt en je dankt Hem daardoor steeds meer. Ook mag je zien dat werkelijk al het goede van Hem komt. Ook de kleine alledaagse dingen.

Zo zijn er zoveel redenen om God te danken. Redenen die we vaak niet zien, of we zien er de noodzaak niet van in om God daarvoor te danen. Maar als je werkelijk een

dankbaar leven wilt, en God daarom vraagt, dan krijg je dat. Dan zul je merken dat je steeds meer gaat zien wat God voor je doet en wil je Hem daarvoor danken.

Als we God danken, doen we dat in de Naam van de Heere Jezus, omdat Hij de Middelaar is en onze Voorbidder bij de Vader. En omdat we Hem nodig hebben om bij onze Vader te komen. *'Want niemand komt tot de Vader dan door Mij'*, zegt Hijzelf.

Efeze 5:20:

En dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus.

God heeft voor ons Zijn enige Zoon gegeven: de Heere Jezus, van Wie Hij onbeschrijflijk veel houdt. Jezus heeft het werk gedaan om mensen, van wie Hij ook zoveel houdt, tot God te brengen. Daarom wil God dat Jezus al die eer toekomt. Hij heeft de weg opengemaakt, zodat eenieder tot God kan komen, ondanks alle tekortkomingen en schulden.

Aanbidden

Aanbidden is God de eer toebrengen, zonder dat we iets van Hem verlangen en zonder dat het om ons gaat. Het is volledig belangeloos.

Aanbidding is de meest intieme houding tegenover Hem. Het is heel persoonlijk, met het zicht op en het verlangen naar Hem.

Aanbidden is God vertellen wat de Heere Jezus voor je heeft gedaan. Vertellen over het leven dat je samen met Hem mag hebben en de vreugdevolle tijd die daaruit voortkomt. Je mag dan alles achterlaten en opzien naar Hem. Je mag Hem vertellen over het verlangen dat je hebt om Jezus Christus te ontmoeten, om Hem ten volle de eer en glorie toe brengen.

Bij aanbidding gaat het om de Heere Jezus. Niet om dat gevoel van vreugde wat erdoor ontstaat, want dan gaat het meer om de bevrediging van onszelf, in plaats van dat we God de eer toebrengen. Het is logisch dat we die blijheid verwachten. Dat mag ook wel, maar God wil dat we Hem voorop stellen en dat het om Hem gaat. Hij heeft het mogelijk gemaakt dat we de verdienste van Jezus Christus aan het kruis mogen ontvangen. En door Zijn dierbaar bloed mogen we de genade en de liefde ontvangen, waardoor onze toekomst verzekerd is.

Het gaat bij aanbidding niet over onze bekering of onze redding, maar het gaat om wat Jezus voor ons gedaan heeft. Het gaat erom dat we God vertellen hoeveel vreugde we mogen beleven in Zijn Zoon Jezus, en dat ons verlangen groot is om Zijn heerlijkheid te zien. Om Hem daardoor groot te maken, te loven en te prijzen.

Als je in aanbidding mag zijn, komt het intense verlangen om bij Jezus te zijn en aan Zijn voeten te zitten. Dan gaat je verlangen alleen daarnaar uit, om Hem alle eer en glorie toe te jubelen en te juichen.

God heeft een welbehagen in een aanbidkend leven. Niet alleen bij bijeenkomsten of geplande avonden, wat ook weer gevaarlijk kan zijn. Ik bedoel daarmee te zeggen dat het dan zo snel een onbewuste verplichting gaat worden om met z'n allen God te gaan aanbidden. Dat is immers alleen persoonlijk mogelijk. Het is het meest persoonlijke aspect van de relatie met Hem.

Bij aanbidding spreken we door de Geest, onze eigen woorden zijn niet toereikend. Wij zijn er eigenlijk niet bij, alleen ons hart. We kunnen er niemand bij gebruiken, dan alleen God Zelf. Alleen Hij maakt het mogelijk.

Je bent alleen met God, eigenlijk is je ziel op dat moment één met God. ook al zit je tussen duizend mensen.

Dus wat is eigenlijk het doel van een aanbiddingsbijeenkomst?

Aanbidding komt door beleving, door de kracht van de Heilige Geest. Je vertelt bijvoorbeeld aan God dat je van Hem en de Heere Jezus houdt, dat je verwonderd en zo blij bent om wat Zij voor jou hebben gedaan en om Hun aanwezigheid in je leven.

Vanzelfsprekend houdt dat in dat je de Heere Jezus kent. Een nabij leven is dus noodzakelijk, want als je iemand wilt leren kennen moet je samen optrekken.

Wanneer de muziek of de saamhorigheid belangrijk voor je is tijdens aanbidding, dan is het eigenlijk geen aanbidding meer.

Als je dankt voor hetgeen Jezus voor je gedaan heeft, is het ook geen aanbidding meer. Dan gaat het om jezelf.

Kortom: aanbidding is het in gesprek zijn met God, zonder eigenbelang. Het gaat uitsluitend om de Allerhoogste. Het kan alleen en volledig door de Heilige Geest, er kan niets van ons bij zijn. Zelfs niet de woorden die je spreekt.

Als je oprecht in aanbidding zingt of spreekt, dan spreekt ons hart en niet wij. Aanbidding gaat vrijwel altijd over in danken.

Leven in vrijheid

Men heeft het wel eens over 'leven in de vrijheid'. Er wordt dan vaak bedoeld dat we vrij zijn om alle dingen te doen, omdat we de genade ontvangen hebben. Maar dat alleen is niet vrij in Jezus Christus zijn.

Er wordt ook niet alleen bedoeld, wat veel mensen denken, dat we vrij zijn van de straf die ons zou overkomen wanneer God onze zonden niet vergeven zou hebben. Het betekent meer.

Toen dit onderwerp in me opkwam, was het lastig voor me om het uit te leggen. God liet me zien dat, als je het vanuit tegenovergestelde richting bekijkt, het al een stuk makkelijker kan worden.

Het tegenovergestelde van vrij zijn, is gebonden zijn. En als we dat belichten, wordt het al duidelijker.

Als iemands heil verworven is door het bloed van Jezus, dan is hij vrij van zonden en niet meer gebonden door satan. Althans, de zonden worden ons niet meer toegerekend. Dit is natuurlijk het allerbelangrijkste, want de zaligheid hangt er vanaf.

In deze wereld zijn we soms nog flink gebonden en de uitspraak dat we vrij zijn, is maar ten dele waar. De één is het meer dan de ander, maar gebonden zijn we nog steeds.

In Jezus Christus kunnen we vrij zijn van gebondenheid. Ik schrijf 'kunnen', want zoals gezegd, wij christenen zijn vaak niet geheel vrij. Een relatie met God is vertrouwen op Hem, en heeft eigenlijk alles te maken met vrij zijn.

Een drijfveer om bepaalde regels na te leven, kan gebondenheid zijn. Dit kunnen regels zijn die opgesteld zijn door mensen. Vaak lijken ze te beantwoorden aan Gods wil, terwijl dat niet altijd het geval is.

Ze zouden wel in overeenstemming kunnen zijn met Gods wil, maar ze worden als regel nageleefd en niet als wil van God.

Als je bijvoorbeeld een gesprek met je werkgever aan moet gaan, of een rechtszaak moet bijwonen, dan wil God dat je Hem om hulp vraagt om het goede te zeggen, op het juiste moment.

Als het dan een moeilijk gesprek betreft waar je tegenop ziet, en je hebt vertrouwen op God, dan valt de moeilijkheid weg. Je bent vrij van eventuele zenuwen of schroom over hetgeen je moet zeggen of hoe je je moet gedragen. Dan ga je in rust en blijdschap, met de wetenschap dat de Heere helpt, het gesprek aan. Dat is vrijheid in Jezus Christus. Je moet dan oppassen, je zou al huppelend het kantoor van de directeur binnengaan.

Dit geldt bijvoorbeeld ook voor de angst voor de dood. Als je bang bent voor de dood, dan stel je eigenlijk je eigen leven voorop. Als je bang bent voor de dood, ben je ten diepste niet vrij in Jezus Christus. Wie in geloof op Jezus ziet, vreest voor dood en vijand niet.

Vrij zijn in Jezus Christus, is doen wat Hij van ons verlangt in vertrouwen op Hem. Hierdoor zie je dat het alleen uit geloof en vertrouwen kan. Je hoeft dan de opgelegde structuur niet meer na te leven. Als ik daaraan denk, springt mijn hart op van vreugde. Zelfs naar de regels van God leven we niet meer zoals eerder. Toen leefden we die in gebondenheid na. Die zaten in ons hoofd. Het was verstandelijke kennis. Maar nu zitten ze in ons hart, ontvangen van de Heilige Geest. Dat is leven onder de genade en niet meer onder de wet.

Vrij zijn: je zou het kunnen noemen dat Jezus het overneemt.

Hoe dichter je bij God wilt leven en daarin volhardt (aan God ligt het niet, hoor), des te vrijer wordt je in Zijn Zoon Jezus Christus.

Weet je wat zo mooi is: hoe vrijer je wordt, des te dichter wil je bij God leven, en hoe dichter je bij God leeft, des te vrijer je wordt.

Wat ook met onze verantwoordelijkheid te maken heeft, is hoe we met materiële zaken omgaan. Gaan we bijvoorbeeld verantwoord met het geld om, dat van Hem is? Het is best wel schokkend, als we nagaan wat er voor kinderen te koop is.

Doen we net zoveel moeite en geven we net zoveel geld uit, om middelen aan te wenden om kinderen bij God te brengen?

Kun je moeilijk van het roken afkomen, of heb je moeite om de drank te laten staan? Lijd je aan dwangneurose of anorexia en kun je er geen weerstand tegen bieden? Om van al deze ernstige aandoeningen af te komen, hebben we hulp nodig. We kunnen er niet meer vanaf, omdat we gebonden zijn. Het zijn verslavingen. We zijn dan niet vrij in Jezus Christus. We zijn dan slaven van de tegenstander.

Een kind van God is toch geheel anders?

Ook als ons geweten niet schoon is, doordat er geschillen zijn met andere mensen door het niet uit te praten.

Hoe weten we dat God iets van ons wil?

God heeft een plan, en Hij wil ieder mens gebruiken om dat plan te volvoeren.

Hij wil dat we daar voor openstaan, zonder dat we onszelf bedoelen. Dat kunnen we alleen door de Heilige Geest. We hebben een hart nodig, dat ontvankelijk is en Zijn stem verstaat. Zo kunnen we verstaan en begrijpen wat God ons, door de Heilige Geest, te zeggen heeft.

Daarom is een nauwe relatie met Hem zo belangrijk.

Het is ook zeer van belang dat we onze positie in God kennen en erkennen, opdat we alleen roemen in de Heere Jezus zelf. We vinden onszelf vaak best wel goed, als we goed bezig zijn voor de Heer. Dan groeien we als we een schouderklopje krijgen, terwijl we weten dat we geheel niets kunnen zonder Hem.

Er wordt mij weleens gevraagd of ik iets doe, omdat het op mijn hart ligt. Nee, ik ga daar niet altijd vanuit. Ik vraag me vaak af of het wel klopt. Totdat ik weer zover ga, zoveel twijfel, zodat het me van God afhoudt en daar heeft satan weer plezier in. Twijfel geeft satan weer een handvat.

Laat God weten wat je wilt doen voor Hem, of vraag Hem wat je mag doen. Als je daarin volhardt, zal Hij het je laten weten. Dank God, als Hij je iets te doen geeft waarvan je zelf denkt dat je het niet kunt. Hij zal je zeker helpen. Hij laat je soms iets doen wat je van jezelf niet kunt, maar met Hem kun je werkelijk alles.

God laat het ook wel eens merken, wanneer je iets doet wat Hij niet wil. Niet om te straffen, maar om je weer terug op het goede pad te krijgen. Daardoor heb je Hem

weer nodig, zodat je niet in die ongehoorzaamheid blijft en satan geen handvat krijgt.

Het zijn manieren die God moet gebruiken, omdat we elke keer van Hem afdwalen. We zijn vaak zelf de oorzaak van wat ons overkomt. We zouden God dankbaar moeten zijn, dat Hij zo werkt. Dat ben je ook, wanneer je door de Geest merkt dat je teruggeroepen wordt. Dan merk je dat God voor je zorgt en dat Hij alleen maar het goede voor je wil.

Wij waren eens op vakantie in Frankrijk en wilden met de fiets wat boodschappen doen. Het was een flink eind fietsen en dat was eigenlijk niet de bedoeling. Na de boodschappen gedaan te hebben, wilden we weer teruggaan. Ik zag een redelijk groot bospad en meende daarover binnendoor te kunnen gaan, zodat de weg korter was. We zagen een bordje en na wat heen en weer vertalen, kwamen we erachter dat erop stond dat we daar niet mochten fietsen. Ik zei tegen mijn vrouw: “Kom, we doen het toch, het is veel korter.”

Mijn vrouw was het er niet mee eens en we kregen er woorden over. Ik zette toch door en na een poosje fietsen kreeg ik hartkloppingen. Ik had er wel vaker last van en als ik het had vroeg ik God of Hij het weg wilde nemen. Meestal deed Hij dat direct.

Deze keer vroeg ik het God ook, maar Hij deed het niet. Ik wist waarom Hij het niet deed. Ik had onvrede met mijn vrouw en ging een weg in waar ik niet in mocht.

Het duurde een lange tijd, voordat we terug bij de camper waren en het kostte me zeer veel moeite. Ik was bekaf, mede door de ruim een uur durende hartkloppingen. Ik heb God beleden wat ik fout gedaan heb, ben gaan slapen en na weer een uurtje werd ik weer wakker zonder hartkloppingen. Die had God weer weggenomen.

Zo zie je dat God me terug wilde hebben in een positie waar Hij me door Zijn liefde en trouw gebracht had. Hij wilde dat ik bij Hem kwam, zodat Hij het kon vergeven en ik Hem de eer kon geven. Daardoor kon satan niet met de zonde aan de haal gaan. Als het bij God gebracht is, kan hij er niet veel meer mee. Hij zal het proberen, maar boekt weinig resultaat. Zolang je maar dicht bij God blijft, krijgt hij er weinig grip op.

Wandelen met God

God kan niet met zonden omgaan. Elk kind van God zondigt, maar mag het altijd bij Hem brengen. Zo wordt de relatie met Hem niet verstoord. Als wij in zonden leven en daarin volharden, kan God geen relatie met ons hebben. En daardoor kunnen wij uiteraard ook niet met Hem wandelen. Dan gaat het fout van onze kant, maar God laat ons nooit meer los.

We moeten geheiligd worden, onderscheiden van de wereld.

1 Petrus 1:16:

Wees heilig, want Ik ben heilig.

We kunnen uitsluitend geheiligd worden door een heilig Iemand. Wetende dat alleen God heilig is, zullen we dicht bij Hem moeten leven. We zullen ons moeten onderscheiden van de wereld in alle opzichten. Dat geldt voor ons complete leven, ook ons geestelijke leven.

Na je bekering ben je geheiligd in Jezus Christus, en krijg je een ander leven. Maar vaak is je uiterlijk leven dan nog niet in contrast met de wereld. Wanneer je dicht bij God leeft, en blijft, zal daar sneller verandering in komen. Als je met een biddend hart leeft, dicht bij God, dan kom je eerder achter wat goed en fout is, dan wanneer je doet waarvan je zelf denkt dat goed is.

Je spreekt niet zo snel meer van 'ik vind', maar het wordt: 'God vindt'.

Dan hoef je niet alsmaar God te vragen of iets goed of fout is, maar dan ervaar je of het goed of fout is. Dan onderga je gewilliger de heiliging, in afhankelijkheid van God. Het kan je eenzamer maken, maar het is o zo ge-

weldig in relatie met Hem. Met Hem ben je nooit alleen. Dan zie je God in alles. Dan zie je niet meer wat je oog aanschouwt, maar wat je hart aanschouwt. Dan zie je bij een wonder niet wat er gebeurt, maar wat God doet. Je ziet niet wat er met de persoon gebeurt, bij bijvoorbeeld bevrijding of genezing, maar je ziet dat God Zijn hand er in heeft.

Je ziet dat Hij, die allerhoogste Koning van hemel en aarde, de grote Ik Ben, die liefhebbende Vader, mijn Vader, zo laag bij mensen wil neerdalen.

Dan is het geen danken, dan is het aanbedding. Dan ga je leren wat aanbidden is.

Als we met God willen wandelen, een nabij leven met Hem willen hebben, dan is het van belang dat we beseffen in welke positie God ons geplaatst heeft door Jezus Christus.

Het is van belang dat we weten en beseffen wat God gedaan heeft, door de gaven van Zijn Zoon en wat Jezus gedaan heeft aan het kruis. En ook hoe God naar ons, Zijn kinderen, kijkt. Hoeveel waarde Hij aan ons hecht, hoe Hij naar ons uitzielt om ons te ontmoeten. Hoe groot Zijn zorg over ons is en dat Hij altijd het beste voor ons wil en dat Hij daarvoor zal zorgen. Ook al zien we dat vaak niet en lijkt het ons onwaarschijnlijk. Het is van belang dat we zien dat Hij ons geheiligd heeft in Jezus Christus, dat we weten dat Hij Jezus in ons ziet en ons met een niet aflatende liefde omringt.

Als we dit alles beseffen, kunnen we alleen maar roemen in Jezus Christus, en niet in ons zelf.

Dan zien we elke zegening. Men zegt wel eens: ‘tel je zegeningen’, maar als we dit mogen zien, hebben nog veel meer zegeningen te tellen. Het is de ‘finetuning’ van het geestelijk leven en het leren begrijpen van wat God ons te zeggen heeft.

Het brengt je steeds dichterbij God, want je begrijpt steeds minder van de dingen die om je heen gebeuren. Je hebt Hem nodig om het te kunnen begrijpen.

Je komt in je omgeving dingen tegen die je niet kunt plaatsen, maar die je wel ziet. Dat komt doordat je mag beseffen hoe God naar jou kijkt. Het brengt je steeds dichterbij Hem, opdat je weer van Hem mag leren.

Dat is uiteindelijk ook Gods doel: dat we dicht bij Hem blijven en daardoor mogen groeien in het geloof.

Ook als je mag zien en werkelijk mag beseffen hoe, en door welke middelen, God je bewerkt heeft, dan maak je al een groei mee in het geloof. Dan ben je niet bang meer voor wat dan ook. Tijdens lastige gesprekken, moeilijke opgaven, weet je, voel je en merk je dat de Heere Jezus met je mee gaat. Het kan niet fout gaan. Huppelend ga je het aan, in de naam van Jezus Christus, door de kracht van de Heilige Geest. Weet je hoe geweldig dat is, op God vertrouwen? Het is niet te omschrijven, maar het geeft een gevoel van ongekende vrijheid en kracht, samen met de liefde en de vreugde van God.

Hier mag je het beleven met ups en downs, maar straks in de hemel is het niet anders dan volop en voluit.

Zelfs voor de dood ben je niet bang. Sterker nog, je verlangt ernaar, je wilt bij Hem zijn. Je wilt Hem loven, prijzen en danken voor alles wat Hij gedaan heeft, wat Hij doet en wat Hij voor ons voorbereid heeft. We hebben er een eeuwigheid voor nodig. Dan mogen we voor Hem zingen, samen met de engelen.

Het kan ook zijn dat je snel tevreden bent. Dan merk je die zegen niet op, want je krijgt nooit genoeg van wat God geeft.

Het kan nog weleens gebeuren dat je voelt dat het teveel

wordt, van wat God geeft. Eén keer heb ik God gevraagd of Zijn liefde die Hij me gaf, wat minder mocht. Ik dacht dat ik eronder bezweek. Maar God geeft nooit wat we niet kunnen dragen.

Een zuster zei tegen me: “Dat had ik niet gevraagd, ik had me dood laten knuffelen.”

In alle dingen zie je dan Gods hand, en je verheugt je in alles wat God doet. Als een hogere positie in je werk aan je voorbij gaat, of als je een bepaalde baan, waar je naar uit zag, niet krijgt, kan dat vreugde brengen.

Als je een ernstige ziekte moet ondergaan, zal het verschil maken of je wandelt met God of niet. Als je wandelt met God, is het mogelijk dat je het in vreugde mag ondergaan.

Als je deelgenoot mag zijn van Gods Koninkrijk, ben je ook deel van Zijn plan hier op aarde. God heeft met ieder kind van Hem een plan. Vaak zien we het niet, maar God heeft ons nodig gemaakt tot volvoering van dat plan.

Als we het doel waar we ons op gericht hebben niet bereiken, hoe teleurstellend het ook is, is het volgens het plan van God. We mogen dan zien dat het niet past in de weg die God met ons gaan wil.

We bevinden ons in een uiterst bijzondere positie, in de hand en leiding van God. Als we mogen beseffen in welke positie God ons geplaatst heeft, in Jezus Christus, en dat Hij *altijd* voor ons *zorgt* en *altijd* het *beste* met ons voorheeft, kunnen we Hem alleen maar dankbaar zijn. Als we weten dat God iets anders voor ons heeft, of een andere weg wil gaan, die beter voor ons is, dan geeft dat vreugde.

Bij het overlijden van iemand, kunnen we het werk van God zien. We zien dat God die persoon het beste wil

geven, en dat wij het tegengaan als wij niet accepteren wat God doet. We mogen verheugd zijn dat de persoon bij God is en om het voorrecht dat hem gegeven wordt. Hierdoor kan jaloezie ontstaan, om mee te mogen.

Zeker, we hebben dan ook het gemis van onze geliefde, maar ook hierin zal God Zijn kracht willen geven om het te kunnen dragen. Als God iets wegneemt, wil Hij er Zelf voor in de plaats komen. Als we het maar van Hem verwachten.

Toen mijn vrouw tot bekering kwam, (een jaar eerder dan ik, ik was eigenwijzer), verloren we vrienden. Het was even lastig om contact te verliezen met mensen met wie we best wel een goede band hadden. Maar als God er voor in de plaats komt, is de keuze niet moeilijk. Hij geeft veel en veel meer vreugde in je leven.

Een nabijer leven

Lieve lezer, het is geweldig om te mogen weten dat de Heere Jezus je Heiland is. Dat je mag weten dat je geboren bent voor eeuwig.

Het leven van een kind van God is hier niet altijd makkelijk. Er zijn vele aanvechtingen van satan, die de oude zonden naar boven haalt. En er zijn de verleidingen die je overal tegen komt, waardoor je steeds weer in gevecht moet.

Je bent samen met de Heere Jezus overwinnaar, maar elke keer heb je Hem nodig om je van satan te distantiëren.

Als je dicht bij God leeft, kunnen de bemoeienissen van satan heviger worden. Dat kan je steeds vaker bij God brengen, met de vraag om hulp en wellicht om vergeving. Er wordt wel gezegd dat je je elke dag moet bekeren. Maar God wil dat je dat eenmaal doet, en zodanig dat het daarna niet meer hoeft. Als je opnieuw volhardt in de zonden, kan het nodig zijn om je weer te bekeren. Maar als je dicht bij God leeft, hoeft dat niet steeds te gebeuren, dan is daar geen reden voor.

Als je in de fout gaat, mag je het direct bij Hem brengen en daarna is het weer goed. Dan hoef je geen schroom te hebben om tot God te gaan om vergeving, maar dan schaam je je tegenover Hem. Je gaat graag naar Hem toe om spijt te betuigen, en om het weer goed te maken. Om de relatie weer te helen en om met God in gesprek te zijn.

God ziet de zonden niet meer in je. Hij heeft je een geweldige positie gegeven. Je was een zondaar, maar nu ben je geheiligd in Jezus Christus. Zijn bloed heeft voor jou het heil verworven.

Wat een wonder! Hij wil dat we onze zonden belijden,

omdat Hij wil dat we dicht bij Hem blijven. De relatie met jou wil Hij verstevigen. Ook moeten we onze fouten bij God brengen, zodat satan er niet meer op terug kan komen. Hij probeert je ermee om de oren te slaan, maar als ze bij God gebracht zijn, kan hij er niets meer mee.

Maar wil je een leven dichter bij God? God heeft niets liever, Zijn grootste wil is Zijn liefde geven aan Zijn kinderen. Dat kan natuurlijk het beste wanneer de relatie op zijn best is en Hij op de eerste plaats komt.

Als je wilt dat God bij je op de eerste plaats komt, en je vraagt er oprecht om, dan zal God er zeker aan meewerken en gaan er wonderen gebeuren.

De passie van mijn vrouw en mij was pleziervaren. We hebben 18 jaar gevaren en ik was bezig een boot op te knappen. Vier jaar was ik ermee bezig en hij was bijna af. Achteraf gezien was het, voordat de Heere Jezus in mijn leven was, eigenlijk een afgod. Ik had alles voor die boot over; veel tijd en geld. Ik had zelfs overwegingen om erop te gaan wonen.

Op een avond, een paar jaar geleden, was ik in de schuur en daar was ik zo verheugd in de Heere Jezus. En mijn verlangen om een betere relatie met Hem was zo groot, dat ik Hem vroeg nummer één in mijn leven te willen zijn.

Nou, dat wil Hij, hoor. Hij liet het me direct weten door me te overgieten met Zijn liefde en aanwezigheid. Ik was voor even niet op deze wereld.

Als je wil zo is (wat Hijzelf geeft), dan werkt God er ook naar. Hij werkt naar onze wil en Hij wil ook graag dat we een relatie met Hem hebben en Hem voorop stellen. Hij zal daar zeker bij helpen.

Een paar dagen later gaf God me te kennen dat ik mijn boot moest verkopen. Als ik een leven met Hem voorop stel, moet wijken wat voor mij het belangrijkste is.

God wist dat het me toch niet zou lukken om minder aandacht aan de boot te geven. Hij wilde dan ook dat hij helemaal weg ging, zodat hij niet in de weg kon gaan staan. God ging mogelijk maken, wat ik zelf voor onmogelijk hield: de boot weg doen.

De boot en God konden niet samen. Let wel: dat was voor mij, op dat moment. Ik wil absoluut niet zeggen dat je geen boot kunt hebben als je een kind van God bent.

Er ging een wonder gebeuren. God gaf dat ik 'gewoon' afstand van de boot kon doen. Ik had er totaal geen moeite mee en tot op heden heb ik er geen verlangen meer naar. Zo werkt God.

Wat daarna gebeurde, de verkoop en alles wat er bij kwam kijken, was één groot wonder. Daarmee hielp God en dat ervoer ik van alle kanten. Uit de meest onverwachte hoek zag ik het werk van Hem.

Toen de boot verkocht was, zorgde God direct voor een andere baan voor mij. En wat denk je? Ik mocht werken op het water en ging elke dag met de boot naar mijn werk. Wat een bijzondere God hebben we toch!

En dan gaat God steeds meer in je leven komen, dat heeft Hij ook beloofd in Zijn Woord.

Mattheüs: 19:29:

En al wie huizen of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers zal verlaten hebben omwille van Mijn Naam, die zal honderdvoudig ontvangen en het eeuwige leven beërven.

Ik dacht dat dit zou komen als je bij Hem bent, maar het neemt een aanvang hier op aarde. Hij brengt je werkelijk dichterbij Hemzelf. Hij wil in de plaats gaan staan van hetgeen je verlaten hebt en Hij doet dat ook. Je krijgt helaas meer last van buiten, om je heen, maar je krijgt veel meer vreugde van boven en dat overtreft alles.

Als er een groot wonder gebeurt waarbij we kunnen bepalen dat het onmogelijk is voor mensen, dan schrijven we het aan God toe. Het kan ons grote vreugde brengen, maar zie je de 'kleine' persoonlijke wonderen die God bij jou doet? Zijn aanwezigheid in de dagelijkse dingen? Zijn liefde en bemoeienissen als je het moeilijk hebt? De dingen die je dagelijks als 'gewoon' zag, zie je dan als zorg van God voor jou. Dan merk je steeds vaker Zijn aanwezigheid en dan wordt Hij alles voor je en ga je met alles naar Hem toe. Dan wordt Hij steeds meer je hemelse Vader. Je gaat dicht bij Hem zitten, je kruipt bij Hem op schoot, Hij wordt je Papa.

Het is zo geweldig om dicht bij Hem te zijn, het is zo goed toeven bij Hem, je zou willen dat het altijd zo was. Onbegrijpelijk: God wil je iets laten doen, Hij zorgt er Zelf voor dat het gebeurt, en als het gebeurt beloont Hij jou ervoor. Je krijgt het dan nog beter.

‘Er ruist langs de wolken, een lieflijke Naam.’

Dit lied zongen wij vroeger weleens, en dan kregen we te horen: ‘Er ruist geen lieflijke Naam langs de wolken.’

Als je dicht bij de Heere mag leven, en bij tijden mag ervaren dat Hij over je schouder meekijkt, als je Zijn aanwezigheid ‘gewoon’ voelt, ruist Zijn Naam langs de wolken, hoor. Dan is Hij er, overal waar je bent. Als het dan mistig wordt in je leven, als er laaghangende wolken zijn, dan komt Hij nog dichterbij. Een lieflijke Naam, de Naam van mijn Heiland.

Wanneer je dichter bij God wilt en probeert te leven, wordt je relatie met Hem steviger en groei je in het geloof.

Dan is bijvoorbeeld je financiële gift voor God. Dan zeg je, terwijl je je bijdrage doet: ‘Vader, ik doe het voor U.’ Of wanneer je een instrument bespeelt, dan doe je het niet

voor de mensen, maar dan zeg je ook: ‘Vader, ik doe het voor U.’

Het verlangen om voor de Heere Jezus te leven en Hem te ontmoeten, wordt steeds groter. Het kan ook niet anders: als je van iemand houdt, wil je hem of haar ontmoeten, toch?

De gemeente is de bruid van Jezus. Hij heeft het bruiloftsmaal klaargezet om samen met Hem het feest te beginnen. Dan kunnen we toch niet zeggen dat we nog het één en ander op aarde te doen hebben, zodat we Hem eigenlijk laten wachten?

Of je nu gehaald wordt en Jezus in de lucht ontmoet, of dat je Hem via het graf ontmoet, het is de laatste verhuizing.

Je kunt een overlijdensbericht sturen, maar het is een verhuisbericht naar je laatste woonplaats: Het Vaderhuis. Daar mag je bij de Allerhoogste je pensioen uitzitten, de Heere Jezus heeft de premie al betaald.

Wat zal dat geweldig zijn: nooit meer zondigen, geen last van satan en altijd de liefde van de Heere Jezus ontvangen en Hem liefde geven. Hem danken, loven en prijzen. Samen met de engelen Hem de eer en lof toezingen en samen met Hem regeren met de volledige kennis en wijsheid van Hemzelf, onze Heiland. Waar Hij is, zijn wij ook. Geweldig!

Het is opmerkelijk dat de vreugde in Jezus Christus zo vaak geuit wordt. Het is zo bijzonder als we dan oprecht vanuit de Heilige Geest mogen leven in deze vreugde. Dat we op onze toekomst mogen zien en dat deze verzekerd is in Christus. Dat we vrij mogen zijn in Hem en nergens bang voor hoeven te zijn of ons zorgen hoeven te maken. Het is niet te omschrijven hoe blij we hierom kunnen zijn.

Het is ook opmerkelijk, dat het vaak hierbij blijft. Er wordt weinig gesproken over wat ons ten diepste in deze positie bracht.

Er wordt veel gesproken en gepreekt over het feit dat we Jezus moeten volgen. Dat we elke keer bij het kruis terug moeten en mogen komen en dat de passage van het kruis zo belangrijk voor ons is. Ook wordt gezegd dat Gods grote genade in het verschil van voor en na het kruis zit. Het is een geweldige zegen wanneer je oprecht hierbij stil mag staan. Het is een grote dank aan onze Heiland.

Maar, waar is de aanbidding, de roem? Dat mis ik op vele plaatsen. Ik mis de beleving en het besef in welke positie God ons gebracht heeft, want daarin alleen kunnen we roemen in Jezus.

Het besef wat het voor Jezus gekost heeft om ons in deze positie te brengen. Hoeveel pijn het God Zelf gedaan heeft om Zijn meest geliefde Zoon te moeten offeren en Hem te moeten zien lijden. Zijn Troetelkind, in Hem was geheel geen onrecht.

Het besef dat we alles verbruikt hebben. Dat Hij betaald heeft voor ons vuile verrotte leven en dat hetgeen Hij moest ondergaan, onze schuld is.

Jezus heeft de doodsangsten door moeten maken, die Hij ons daardoor bespaard heeft. Hij zei tegen Zijn Vader: "Ik kom om Uw wil te doen." Gods wil was, dat Hij ons voor eeuwig bij Zich zou hebben, om ons een eeuwig welzijn te geven, door Zijn onbeschrijflijke liefde.

Ik mis ook het besef wat er afspeelde tussen Jezus en Zijn Vader, met betrekking tot ons. Dat Jezus onze Voorbidder is, zodat onze gebeden tot Zijn Vader komen en verhoord worden. En dat Hij continu voor ons vecht tegen satan.

Opmerkelijk is het, dat we het zoveel over onszelf hebben. Dat we ons heil verkregen hebben, maar dat we het

niet hebben over het dierbaar bloed van Jezus, dat ons Heil verworven heeft.

Het gaat er niet om wat we zijn, maar wie we zijn in Jezus Christus. Het gaat niet alleen om onze staat, maar ook om onze positie. Het gaat om het besef waar God ons geplaatst heeft, door het werk van Zijn Zoon Jezus Christus aan het kruis.

Hoe komt het toch, dat hier zo weinig over gesproken wordt en dat we in preken bij bijeenkomsten zo weinig hierover horen?

Onze hemelse Vader

Wat een voorrecht dat we God ‘onze Vader’ mogen noemen, terwijl Hij niet te vergelijken is met een aardse vader. Hij is de almachtige Koning van hemel en aarde. We noemen God vaak ‘onze Vader’. Dat voorrecht hebben we, als we Hem ook zo mogen beschouwen en als we dat mogen beleven en ervaren in ons leven.

Je vader is heel je leven je vader en als het goed is, beschouw je hem ook zo. Je kunt altijd naar hem toe, je houdt van hem en vertrouwt hem. Als hij iets belooft, weet je dat hij het ook doet. Je kruipt met regelmaat bij hem op schoot en vraagt of iets mag, of waarom iets niet mag.

Zo mogen we God ook als onze Vader zien, en Hem als onze Vader beschouwen.

Hij wil dat, omdat Hij onze Vader wil zijn en omdat hij bij ons ontzag en vertrouwen wil wekken.

Hij wil dat we naar Hem toe gaan, als we hulp nodig hebben. Dat we Hem altijd vertrouwen, en dat we geloven wat Hij beloofd heeft. Hij wil ook dat we bij Hem op schoot kruipen met het verlangen een arm om ons heen te krijgen.

Je mag het van Hem verwachten met een oprechte wil. Hij zal het doen.

We hebben de Heere Jezus nodig, om God als onze Vader te kunnen hebben. Doordat we geheiligd zijn in Hem, en omdat God Zijn Vader is, is God ook onze Vader.

Efeze 2:18:

Want door Hem hebben wij beiden door één Geest de toegang tot de Vader.

We mogen zeggen en ervaren dat God onze Vader is. We mogen Hem ‘mijn Vader’ noemen. Zo bijzonder en voor altijd. We kunnen altijd bij Hem terecht. Dat is niet omdat Hij altijd tijd voor ons heeft, maar Hij *is* er altijd, Hij is constant bij ons en we mogen altijd bij Hem aan Zijn hand lopen. Hij laat nooit los, maar wij laten zo vaak los en proberen onze eigen gang te gaan.

Ondanks dat, blijft Zijn zorg over ons en is Hij zeer verheugd als wij onze hand weer in Zijn hand leggen.

Je mag bijvoorbeeld met een vriend over onze Heiland, de Heere Jezus, spreken. Je mogen samen de vreugde uitspreken over wat Jezus voor je gedaan heeft en hoe je Hem mag ervaren in je leven.

Maar hoe geweldig is het als je samen met de Heere Jezus over je Vader mag spreken? Beiden in één Geest spreken over jouw en Zijn Vader. Dan hoef je niet eens te spreken, al is het alleen maar opzien naar die Allerhoogste. Het zijn maar weinig en korte momenten in mijn leven, maar ik zou het veel meer willen.

Ook als je mag beseffen in welke positie God je gebracht heeft, mag je oprecht ‘mijn Vader’ zeggen. Wat een rijkdom. We beseffen niet altijd wat we zeggen als we ‘mijn Vader’ tegen God zeggen.

Mijn Vader, jouw Vader, God als je eigendom zien, dat is wat, daar mag je trots op zijn. God verheugt Zich erin als je Hem oprecht als je Vader ziet, want dan doe je dat ook in je handel en wandel. En God kan dan ook als je Vader zijn, dat is het liefste wat Hij wil.

Dan mogen we met alles, werkelijk met alles, naar Hem toe.

Vroeger, toen ik nog een kereltje was, was ik trots op mijn vader. Als hij iets gemaakt of gedaan had, wilde ik

het meestal mijn vriendjes laten zien. Ik wilde laten zien hoe knap mijn vader was.

Nu, als ik een natuurfilm zie met die gigantische verscheidenheid van kleuren, of die uiteenlopende eigenschappen van dieren, of als ik van mensen hoor wat God gedaan heeft met iemand, dan denk ik ook: 'dat heeft mijn Vader gedaan.' Dan zeg ik tegen mezelf: 'dat is nu mijn Vader.' Zeker, Hij kan ook hún vader zijn, maar Hij is mijn Vader, mijn Vader heeft het gedaan. O, ja hoor, Hij is de Vader van al Zijn kinderen, maar Hij is mijn Vader.

Hij, die Zich uitstrekt over de wereld om Zijn kinderen te helpen. Die Vader die een relatie wil met al Zijn kinderen persoonlijk. Heb je daar weleens over nagedacht? God heeft miljoenen relaties en ze zijn allemaal verschillend, allemaal op een eigen niveau, allemaal tegelijk en allemaal zeer intensief.

Maar Hij is mijn Vader.

Om over na te denken

- God werkt niet naar ons gevoel of verstand, maar naar onze wil, in overeenstemming met Zijn wil.
- Geloven is: leven naar de beloften van God.
- Bekering gaat niet om de zonden, maar om de erkenning dat we gezondigd hebben.
- Het gaat niet om wat je doet, maar om je relatie met God.
- Onze verantwoordelijkheid begint daar waar we erachter moeten zien te komen, wat God van ons wil.
- De Heere Jezus moet niet het Middelpunt van de belangstelling zijn, maar het Middelpunt van ons leven.
- Pas als we beseffen op welke positie God ons geplaatst heeft, kunnen we roemen in de Heere Jezus en niet in ons zelf.
- De zon is een mooi beeld van God: de zon is God Zelf, het licht is de Heere Jezus en de warmte is de Heilige Geest.
- Ieder mens is uitverkoren om een uitverkorene te zijn.
- In alles wat we doen, kunnen we ons afvragen: ‘Wat zou Jezus doen?’
- We kunnen ons altijd van iets afvragen of God het in de wereld gebracht heeft, of satan.
- Bedenk niet het goede wat je gedaan hebt, maar bedenk hoe God erop geantwoord heeft.
- Om over na te denken.

Geborgen in Jezus Christus

Lieve lezer, ben je nog niet geborgen in Jezus Christus? Gods grootste wil is dat iedereen zich bekeert, weet je waarom? God houdt van Zijn schepping. Hij houdt van de mens, al voordat Hij hem maakte.

In het paradijs zijn we Hem ongehoorzaam geweest en tot op heden zijn we dat nog steeds. Het doet God zo veel verdriet dat wij Hem verlaten hebben. Hij is de enige echte Vader voor Zijn kinderen. Maar hij kan geen Vader zijn voor mensen die ongehoorzaam geweest zijn. En toch is het Zijn wil om voor alle mensen een Vader te zijn.

Hij wil ons terughebben en daar had Hij Zijn Zoon voor over. Er moest betaald worden voor de zonden die we gedaan hebben.

God kan niet met zonden omgaan, dus die moesten weggedaan worden. Maar daar zat een prijs aan, die wij niet konden voldoen. Onze schuld tegenover God vanwege de zonden was zo groot, dat alleen Zijn Zoon Jezus die prijs kon voldoen. Hij heeft betaald, onze schuld ingelost door Zijn dierbaar bloed aan het kruis op Golgotha.

Barnabas werd in Zijn plaats vrijgelaten, de Heere Jezus gaf Zijn leven voor de vrijheid van de toentertijd grootste schurk. Wat deed deze schurk ermee? Gaf hij zijn vrije leven aan Jezus?

Wij waren net zo'n grote schurk als Barnabas. Er staat nergens in Het Boek omschreven dat Hij zich bekeerde, maar is jouw naam geschreven in het Boek des Levens? Ben je in Gods handpalmen gegraveerd?

Ik vroeg eens persoonlijk naar iemands geestelijke toestand, of ze de Heere Jezus haar Heiland mocht noemen. Het antwoord daarop was dat het te persoonlijk was om

over te praten. Het is inderdaad wel een persoonlijk iets. Als je de Heere Jezus mag kennen, heb je een persoonlijke relatie, maar ik zou het bij tijden van de daken willen schreeuwen: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft!'

Is het je behoefte om de Heere Jezus te leren kennen? Is het je behoefte om een relatie met Hem te hebben en straks altijd bij Hem te zijn?

Wist je dat je er niet ver vandaan bent? Je hoeft jezelf niet in het gareel te brengen, hoor. Laat het je niet tegenhouden door de gedachte dat je bijna niets meer mag en dat je verplicht bent heel veel dingen er voor te laten. Als je een relatie met de Heere Jezus mag hebben, laat je bepaalde dingen vanzelf. Denk alsjeblieft niet dat je te slecht bent, of dat je in de verkeerde kerk zit of gezeten hebt. Het zijn listen van de tegenstander. Niet voor niets zegt God daarom: 'kom zoals je bent.'

Mooi hè, met deze vier woorden is satan, wat dit betreft, ineens uitgeschakeld. Dit is Gods 'toeleidende weg': zonder satan, nog geen meter lang en uitgedrukt in drie letters: 'KOM'.

De lengte van de weg is gelijk aan de afstand tussen je knieën en de vloer.

Wat nu zo opmerkelijk is: als je niet gaat zoals je bent, zoals God het zegt, ga je in ongehoorzaamheid naar Hem om vergeving van je zonden.

Kom zoals je bent. Hier begint de overgave eigenlijk al: volledig gericht naar boven, alles achterlatend en ziende op God. Het is alleen maar een overgave, we kunnen er totaal, maar dan ook totaal, niets aan toe doen. Het is uitsluitend door de liefde en de genade van God.

Direct daarna komt de wedergeboorte, en weet je wat

God het liefst heeft dat je doet? Dat je je direct daarna laat dopen. ‘Bekeert u en laat u dopen’, zegt Hij in Zijn Woord.

Dat is het meest geweldige wat je als een kind van God mee mag maken. Werkelijk alles achterlatend, ziende op God. Dat geeft een vreugde die niet te beschrijven is. Dat is wat God wil: niet het Middelpunt van de belangstelling zijn, maar Hij wil het Middelpunt van je leven zijn.

Nogmaals: wist je dat je er niet ver vandaan bent? Dat je je alleen maar hoeft te bekeren? Meer kunnen we echt niet. Dit is een oproep van God en we mogen het niet nalaten te doen. God roept ons op, om ons te bekeren. Het wordt zelfs meer dan honderd keer in Zijn Woord gezegd. God gaat er in Zijn Woord ook vanuit dat eenieder zich bekeerd. God wil bijvoorbeeld niet dat we trouwen met iemand die zich niet bekeerd heeft:

2 Korinthe 6:14:

Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?

Helaas zijn mijn vrouw en ik God hierin niet gehoorzaam geweest, maar Hij heeft het ons vergeven door het bloed van Zijn Zoon Jezus Christus.

Bekeren betekent ‘omkeren’ of ‘richten tot’.

Het is iets wat God ons gegeven heeft te kunnen doen, gewoon met onze kennis en kracht die Hij ons gegeven heeft. Het kan ook niet anders, God laat ons niets doen wat we niet kunnen. Als men zegt dat we onszelf niet kunnen bekeren, geloven we God al niet op Zijn Woord. Dan geloven we de Bijbel niet.

Bekering is geheel iets anders dan wedergeboorte. Het gaat wel aan de wedergeboorte vooraf, en gaat ook niet zonder, maar het is geheel iets anders. Het bekeren ligt binnen ons vermogen, en de wedergeboorte kunnen we alleen aan God toeschrijven. Het is Gods werk, uitsluitend door Zijn genade en Zijn liefde.

Hij geeft die wedergeboorte door genade, omdat wij niets kunnen doen aan ons welzijn. Het komt volledig van God en we hebben het geheel niet verdiend.

Hij geeft het door Zijn onmetelijke liefde. Dat kan ook eigenlijk niet anders, als je nagaat wat wij Hem aangedaan hebben. Er is zoveel liefde voor nodig, om niet meer aan onze troep te kunnen denken en om het weg te doen in de diepte der zee.

Je vraagt je misschien af: ‘Volgt er dan na de bekering altijd de wedergeboorte?’ Ja, als je je oprecht bekeert, volgt absoluut de wedergeboorte. God heeft het beloofd, en Hij doet wat Hij belooft.

Hier begint het geloven eigenlijk al. Dat is niet het geloof vanuit de Heilige Geest, want die heb je dan nog niet ontvangen. Tijdens de wedergeboorte ontvang je de Heilige Geest.

Maar het geloof uit onze geest is door God aan ons gegeven toen Hij Zijn heilige adem in ons blies tijdens de schepping (zie het hoofdstuk: Gods liefde).

Romeinen 8:16:

De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.

Het gaat hier om het geloof, zoals je je vader, moeder, vriend of vriendin gelooft als diegene iets belooft. Dat geloof dient later met de Heilige Geest vermengd te wor-

den. Met dat geloof kunnen we tot God komen, om onze zonden teniet te laten doen.

Petrus zegt in Handelingen 2:38:

Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.

Als je je oprecht bekeert, ben je een vragende en een zoekende. En God zegt: *'Vraagt, en u zal gegeven worden, zoekt, en u zult vinden.'*

Het belangrijkste van de bekering is dat je oprecht bent. Dat je oprecht je zonden belijdt en oprecht God vraagt of Hij in je leven wil komen en of Hij over je wil regeren.

In feite gaat het niet om je zonden, daar is al voor betaald. Het gaat erom dat je erkent dat je gezondigd hebt, dat je God serieus neemt en van Hem verwacht dat Hij je zonden vergeven wil.

In de diepste duisternis is er verdriet. Dat is verdriet omdat je Hem niet serieus genomen hebt. Je bent dan in de Godverlatenheid, compleet overgeleverd aan satan.

Als je onbekeerd hier op aarde bent, dan waakt God nog over je. Maar je bent wel overgeleverd aan de vorst der duisternis. Het ergste wat je kan overkomen, is het verlaten zijn door God.

Tijdens Zijn lijden aan het kruis zei Christus niets over hetgeen Hem overkwam of wat Hij moest doormaken. Maar Hij vroeg of de drinkbeker met onze troep voorbij mocht gaan. Zo erg was die beker. Ook vroeg Hij God waarom Hij Hem verlaten had. Voor een korte tijd voelde Jezus Zich van God verlaten.

Als Hij zoveel van mij houdt, ondanks zoveel bewuste en

moedwillige zonden, zou Hij dan niet van jou houden? Als Hij voor mij zo iets geweldigs klaargelegd heeft, zou Hij het niet voor jou hebben?

God heeft er verdriet van als mensen Hem niet erkennen en als Hij hen in Zijn rechtvaardigheid moet straffen.

Jij hoort bij Jezus, Hij heeft jou gekocht en nu staat Hij te wachten totdat jij komt. Echt hoor, Hij staat, bij wijze van spreken, te trappelen en staat met open armen. Maar jij moet het doen. Jij hebt God verlaten en Hij wil dat jij naar Hem toekomt, omdat Hij zoveel van je houdt.

Hij wil dat Hij ook voor jou opgestaan is, maar dan moet jij tot Hem gaan en erkennen dat je fout geweest bent. Je mag deze fouten bij Hem brengen en je mag geloven dat Hij ze wil vergeven. Je mag Hem vertrouwen en je leven in Zijn handen leggen. God wil dat je bij Hem komt.

Doe het, het is hoog tijd! Nu kan het nog, God laat geen bidders staan. Je zult er nooit spijt van krijgen.

Zoek een rustig plekje, zonder geluiden die je af kunnen leiden. Een plekje waar je alleen bent en spreek hardop, zodat satan je minder snel lastig valt. God weet wat je van plan bent en Hij zal er zijn, Hij staat met open armen op je te wachten, hoor. Echt waar. Hij verlangt nog meer dan jij, Hij houdt van je, vele malen meer dan dat een vader van zijn kind zou kunnen houden. Hij wil je het beste geven en wanneer jij komt, is het voor Hem de gelegenheid om dat te doen. Hij wil erom gevraagd zijn en Hij zal je belonen met een eeuwig welzijn.

Vraag God of Hij in je hart wil kijken en eruit wil nemen wat niet van Hem is. Vraag of Hij het wil vullen met de Heilige Geest. God Zelf zal je helpen.

De engelen zullen juichen voor Gods troon, als jij je bekeert. Dan is er feest in de hemel, tot eer en glorie van Zijn machtige Naam.

De komst van Jezus Christus

Mijn grootste wens en verlangen is de Heere Jezus te ontmoeten in de lucht en altijd bij Hem te zijn. Om Hem te loven en te prijzen, Hem alle eer toe te brengen. te jubelen en te juichen voor Zijn aangezicht.

Als je verlangen hebt om Jezus te ontmoeten, en naar Hem uitziet, geeft het vreugde als het alleen om Hem gaat.

We worden het weleens zat om op aarde te zijn. Er is veel moeite, verdriet en pijn. Als we op deze manier naar Jezus verlangen, gaat het eigenlijk om onszelf. Dan gaat het erom van het vervelende af te zijn. Maar het gaat God om Zijn Zoon, om Zijn eer en om de eer van Zichzelf. Ons verlangen zou vanuit aanbidding moeten zijn, want dan gaat alles om Jezus Christus en God de Vader.

Als je van iemand houdt, bijvoorbeeld je man of vrouw, verlang je ernaar om bij die persoon te zijn. Dan wil je steeds meer van hem of haar weten en kun je je geluk niet op als je bij elkaar bent.

Als de Heere Jezus je Heer en Meester is, en je hebt een nabij leven, dan houd je van Hem. Je houd van Hem, omdat Hij eerst van jou hield. Ook ga je van Hem houden door de beleving samen met Hem. Dan wil je bij Hem zijn, door het besef wat Hij voor je gedaan heeft. Dat geeft je vertrouwen, dat steeds meer wordt als je alles met Hem doet. Als je Hem overal in betreft en alles van Hem verwacht, dan merk je op hoe Hij voor je zorgt. Dan krijg je een opmerkzaam hart, waardoor je steeds meer zegeningen ziet. Hij wordt steeds groter voor je, je krijgt steeds meer honger en je groeit in geloof.

Het opzien naar Hem en het verlangen om Hem te ontmoeten, worden steeds meer.

Je leven hier wordt beter, want je hebt iets geweldigs om naar uit te zien. En je weet dat Jezus naar ons uitziet om het grote feest te beginnen. Hoe geweldig zal het zijn om altijd bij Hem te zijn. Waarom wordt hier zo weinig over gepreekt?

Waarschuwingen en beloften uit Openbaring:

Openbaring 22:6-11:

6 En hij zei tegen mij: Deze woorden zijn betrouwbaar en waarachtig. En de Heere, de God van de heilige profeten, heeft Zijn engel gezonden om Zijn dienstknechten te laten zien wat met spoed moet gebeuren.

7 En zie, Ik kom spoedig. Zalig is hij die de woorden van de profetie van dit boek in acht neemt.

8 En ik, Johannes, ben het die deze dingen gezien en gehoord heb. En toen ik ze gehoord en gezien had, viel ik neer om te aanbidden voor de voeten van de engel die mij deze dingen liet zien.

9 En hij zei tegen mij: Pas op dat u dat niet doet! Want ik ben een mededienstknecht van u en van uw broeders, de profeten, en van hen die de woorden van dit boek in acht nemen. Aanbid God.

10 En hij zei tegen mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij.

11 Wie onrecht doet, laat hij nog meer onrecht doen. En wie vuil is, laat hij nog vuiler worden. En wie rechtvaardig is, laat hij nog meer gerechtvaardigd worden. En wie heilig is, laat hij nog meer geheiligd worden.

Openbaring 22:18-19:

18 Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn.

19 En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek des levens, en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn.

God zegt dat de woorden betrouwbaar en waar zijn. Ook zegt Hij dat deze woorden van profetie niet verzegeld mogen worden, omdat de tijd nabij is. Dat betekent dat we Hem elke dag moeten verwachten.

Tenslotte waarschuwt Hij dat we niets aan deze woorden toe of af mogen doen, dus dat er over gesproken moet worden.

Laten we leven in heilig geloof, dat Hij
zal vervullen wat Hij heeft beloofd.

Nawoord

In mijn eerste schooljaren waren de meeste kinderen dol op een werkje dat ze voor de meester of juffrouw mochten doen. Armen over elkaar in de meest strakke vorm, met de afdruk van de dikte van het tafelblad in de buik, smekende het te mogen doen.

Ik was nooit van de partij. Thuis moest ik naar mijn mening al genoeg werkjes doen. Laat staan dat ik het voor de meester of juffrouw zou doen, met als offer bijna de schouders uit de kom en de striem van het tafelblad in de buik.

Na dit werk, opgedragen door mijn hemelse Vader, veranderde er iets in mijn leven. God liet me dingen opschrijven die me opnieuw bemoedigden. Alleen het schrijven op zich, over de Allerhoogste, is al zeer bijzonder.

God geeft je een bepaalde directe betrokkenheid bij het uitvoeren van Zijn plan. Ieder kind van God is een onderdeel van Zijn plan, maar een directe opdracht om de kleinste details van Hemzelf op papier te zetten, was voor mij een groot wonder. Het grootste wonder voor mij, en wat mij het meeste verheugde, was dat Hij mij er voor uitgekozen heeft om dit boek te schrijven.

Mijn oprechte wens en bede is, dat je door het lezen van dit boek geraakt, bewogen en dichter bij God gebracht wordt, zodat Hij alle eer, lof en aanbidding ontvangt.

Mijn wens en bede is ook dat Gods zegen over je komt, dat Hij je behoedt in dit leven en dat Hij Zijn aangezicht over je verheft. Dat Hij je vrede geeft, tot eer en glorie van Zijn eigen Naam, totdat Jezus komt. Maranatha, Halleluja.

AMEN

Indien je contact wenst,
om welke reden dan ook,
kun je me mailen:
nochthans@gmail.com

In *Dagelijks leven met God* wil de auteur mensen in beweging zetten en hopelijk dichter bij God brengen. Hij schrijft vanuit eigen overtuiging vol enthousiasme over zijn relatie met God. Hij staaft zijn bewoordingen aan diverse stukken uit de Bijbel, waardoor hij verbanden legt en duidelijkheid verschaft. Met regelmaat voegt hij voorbeelden uit zijn eigen leven toe. Het verhaal voelt persoonlijk, maar het onderstreept ook zijn beweringen. Het is een boek dat niet alleen in geestelijke groei kan helpen, maar zeker ook in het leven van elke dag.

Teus van Tuil is in 1958 geboren. Hij is getrouwd en gezegend met vier kinderen. Toen God in 2011 in zijn leven kwam, was zijn grootste verlangen te leven zoals God het van hem verlangde. Graag wilde hij dit ook overbrengen aan mensen in zijn omgeving. Hij kon ze niet zo snel kenbaar maken wat hij bedoelde. Met veel gebed en opzien naar God heeft Hij Teus zover gebracht dat hij in dienstbaarheid van Hem dit boek mocht schrijven.

boek
scout
stijns

